

Udskriftsdato: 13. december 2025

2009/1 LSF 14 (Gældende)

Forslag til Lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skatteministeriet, j.nr. 2009-611-0041

Forslag

til

Lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller

Kapitel 1

Skatteaftaler mellem Danmark og Aruba

§ 1. Aftale af 10. september 2009 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba om udveksling af oplysninger vedrørende skatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 13.

§ 2. Aftale af 10. september 2009 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba til fremme af økonomiske forbindelser kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 2 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 8.

Kapitel 2

Skatteaftaler mellem Danmark og Bermuda

§ 3. Aftale af 16. april 2009 mellem Danmark og Bermuda om udveksling af oplysninger vedrørende skatter og den ledsagende protokol af 16. april 2009 om fortolkningen eller anvendelsen af aftalen mellem Danmark og Bermuda om udveksling af oplysninger vedrørende skatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen og den ledsagende protokol er optaget som bilag 3 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen og den ledsagende protokol træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 13.

§ 4. Aftale af 16. april 2009 mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 4 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 13.

§ 5. Aftale af 16. april 2009 mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 5 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 4.

§ 6. Aftale af 16. april 2009 mellem Danmark og Bermuda om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 6 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 5.

Kapitel 3

Skatteaftaler mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer

§ 7. Aftale af 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer om udveksling af oplysninger vedrørende skatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 7 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 15.

§ 8. Aftale af 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 8 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 13.

§ 9. Aftale af 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 9 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 4.

§ 10. Aftale af 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 10 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 5.

Kapitel 4

Skatteaftaler mellem Danmark og Cayman Islands

§ 11. Aftale af 1. april 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering om oplysninger i skattesager kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 11 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 11.

§ 12. Aftale af 17. juni 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 12 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 13.

§ 13. Aftale af 17. juni 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 13 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 4.

§ 14. Aftale af 17. juni 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 14 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 5.

Kapitel 5

Skatteaftaler mellem Danmark og De Nederlandske Antiller

§ 15. Aftale af 10. september 2009 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller om udveksling af oplysninger vedrørende skatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 15 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 12.

§ 16. Aftale af 10. september 2009 til fremme af økonomiske forbindelser mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller kan tiltrædes på Danmarks vegne. Aftalen er optaget som bilag 16 til denne lov.

Stk. 2. Aftalen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i aftalens artikel 8.

Kapitel 6

Ikrafttrædelse

§ 17. Loven træder i kraft den 25. november 2009.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

(Oversættelse)

Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba om udveksling af oplysninger vedrørende skatter

Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba, der ønsker at fremme udvekslingen af oplysninger vedrørende skatter, erblevet enige om følgende:

Artikel 1

Denne aftales genstand og anvendelsesområde

1. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration og håndhævelse af de kontraherende parter interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager.

Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8. De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller, administrative praksis, forbliver gældende, i det omfang de ikke unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

2. For så vidt angår Kongeriget Nederlandene finder denne aftale kun anvendelse på Aruba.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheds besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. De skatter, som omfattes af denne aftale, er:

a) I Aruba:

- i) indkomstskatten (indkomstenbelasting);
- ii) lønskatten (loonbelasting);
- iii) kapitalgevinstbeskatningen (winstbelasting);
- iv) kildeskatten af udbytter (dividendbelasting);

b) i Danmark:

- i) indkomstskatten til staten;
- ii) den kommunale indkomstskat.

2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af væsentligt samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, hvis de kontraherende parter kompetente myndigheder bliver enige herom. Herudover kan fortegnelsen over de omfattede skatter udvides eller ændres efter gensidig aftale mellem de kontraherende parter i form af brevveksling. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af denne aftale.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:

- a) udtrykket »kontraherende part« betyder Aruba eller Danmark, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Aruba« betyder den del af Kongeriget Nederlandene, der befinder sig i det Caribiske område, og som udgøres af øen Aruba;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Aruba, finans- og økonomiministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder for ministeren;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- e) udtrykket »person« indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykket »selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel« betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt aktiebørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges »af almenheden«, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- h) udtrykket »vigtigste aktieklasse« betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- i) udtrykket »anerkendt fondsbørs« betyder sådan børs, som de kontraherende parter kompetente myndigheder er blevet enige om;
- j) udtrykket »kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket »offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder kan frit købes, sælges eller indløses af »almenheden«, hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer ikke er underforstået eller udtrykkeligt begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- k) udtrykket »skat« betyder enhver skat, som denne aftale finder anvendelse på;
- l) udtrykket »anmodende part« betyder den kontraherende part, som anmoder om oplysninger;
- m) udtrykket »anmodede part« betyder den kontraherende part, som er anmodet om at videregive oplysninger;
- n) udtrykket »foranstaltninger til indhentning af oplysninger« betyder lovgivning og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en kontraherende part i stand til at til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- o) udtrykket »oplysning« betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;

2. Ved en kontraherende parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning fra den anmodende part videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærden var udøvet på den anmodede parts område.
2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal denne part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.
3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.
4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndighed har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, der er nævnt i aftalens artikel 1, at indhente og efter anmodning videregive:
 - a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere;
 - b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber, trusts, fonde, »Anstalten« og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere, berettigede og tilsynsførende; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede. Derudover medfører denne aftale ikke en forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller videregive oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger, medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder.
5. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til denne aftale, skal den for at synliggøre den forudsete relevans i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed:
 - a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
 - b) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder deres krakter og den form, i hvilken den anmodende part ønsker at modtage dem fra den anmodede part;
 - c) de skattemæssige formål, for hvilke oplysningerne søges;
 - d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, opbevares hos den anmodede part eller besiddes eller kontrolleres af en person, der befinder sig inden for den anmodede parts jurisdiktion;
 - e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
 - f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, at hvis de oplysninger, der anmodes om, havde været i den anmodende parts jurisdiktion, så ville den anmodende parts kompetente myndigheder være i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende parts lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen om oplysninger er i overensstemmelse med denne aftale;
 - g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

6. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende part og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen;
- b) hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

Artikel 6

Spontan udveksling af oplysninger

De kontraherende parter kan uden forudgående anmodning videresende oplysninger, som de er bekendt med, til hinanden.

Artikel 7

Skatteundersøgelser i udlandet

1. En kontraherende part kan tillade repræsentanter for den anden kontraherende parts kompetente myndighed at rejse ind i den førstnævnte parts område for at udspørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den sidstnævnte parts kompetente myndighed skal underrette den førstnævnte parts kompetente myndigheder om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.
2. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en af de kontraherende parter kan den anden kontraherende parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den førstnævnte parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den sidstnævnte parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den kontraherende parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anden parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den førstnævnte part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 8

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede part er ikke forpligtet til at indhente eller videregive oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente efter sin lovgivning til brug for administrationen eller håndhævelsen af sin egen skattelovgivning. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvor anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale.
2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, dog ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.

3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at indhente oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation er

- a) frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning eller
- b) frembragt til brug for eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.

4. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis meddelelse af oplysningerne ville være i strid med almene hensyn (ordre public).

5. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides af den skattepligtige.

6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skatte-lovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 9

Tavshedspligt

1. Enhver oplysning, som er modtaget af en kontraherende part i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for den kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning og opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til skatter omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

Artikel 10

Omkostninger

Medmindre de kontraherende parter kompetente myndigheder aftaler andet, skal almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den anmodede part, og ekstraordinære omkostninger, der er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand (herunder omkostninger til at engagere udenforstående rådgivere i forbindelse med retssager eller lignende) bæres af den anmodende part. Efter anmodning fra en af de kontraherende parter skal de kompetente myndigheder i nødvendigt omfang konsultere hinanden om denne artikel, og i særdeleshed skal den anmodede parts kompetente myndighed konsultere den anmodende parts kompetente myndighed på forhånd, hvis omkostningerne ved at videregive oplysninger med hensyn til en særlig anmodning kan forventes at være væsentlige.

Artikel 11

Effektuerende lovgivning

De kontraherende parter skal gennemføre enhver lovgivning, der er nødvendig for at overholde og effektuere vilkårene for denne aftale.

Artikel 12

Gensidig aftaleprocedure

1. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal i fællesskab søge at løse eventuelle vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale.
2. I tillæg til de bestræbelser, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parter kompetente myndigheder gensidigt aftale de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. De kontraherende parter kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på denne artikel.

Artikel 13

Ikrafttræden

1. Hver af parterne skal skriftligt underrette den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført.
2. Aftalen træder i kraft den tredvte dag modtagelsen af den seneste af disse underretninger og har derefter virkning fra den dato.
3. Denne aftales bestemmelser finder anvendelse på skattemæssige perioder, der ifølge den anmodende parts lovgivning stadig kan gøres til genstand for undersøgelse på tidspunktet for anmodningen om oplysninger.

Artikel 14

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende part. Hver af de kontraherende parter kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse gennem diplomatiske kanaler om opsigelse til den anden part mindst seks måneder før udløbet af ethvert kalenderår.
2. I så fald ophører aftalen med at have virkning fra den første januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af den periode på seks måneders perioden.
3. Uanset en eventuel opsigelse af denne aftale forbliver de kontraherende parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 10. september 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmark

For Kongeriget

Nederlandene for så vidt angår Aruba

(Oversættelse)

Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba til fremme af økonomiske forbindelser

Kongeriget Danmark

og

Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba

Idet Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba (»parterne«) har indgået en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager;

idet både Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba har forpligtet sig til at arbejde hen imod et internationalt finansielt system, som er uden forvridninger som følge af mangel på gennemsigtighed og mangel på effektiv udveksling af oplysninger i skattesager;

idet Kongeriget Danmark ønsker at bistå Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba med spredning af dets økonomi;

er parterne derfor nu blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:

- a) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- b) udtrykket »Aruba« betyder den del af Kongeriget Nederlandene, der befinder sig i det Caribiske område, og som udgøres af øen Aruba;
- c) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - ii) i Aruba, finans- og økonomiministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder for ministeren;
- d) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

2. Ved en parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 2

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykkene »selskab, der er hjemmehørende i Danmark,« og »selskab, der er hjemmehørende i Aruba,« betyde ethvert selskab, som i henhold til en parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Udtrykkene

»selskab, der er hjemmehørende i Danmark,« og »selskab, der er hjemmehørende i Aruba,« omfatter ikke et selskab, som er skattepligtigt i en part udelukkende af indkomst fra kilder i den part;

2. Hvis et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal parternes kompetente myndigheder søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 3

Indkomst fra fast driftssted

Når et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, har et fast driftssted i Aruba, skal Danmark undtage fortjeneste, som kan henføres til dette driftssted, fra skat, under forudsætning af, at hovedparten af fortjenesten hidrører fra aktiviteter som nævnt i artikel 5.

Artikel 4

Udbytte

Når et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, direkte ejer aktier, der repræsenterer 100 pct. af stemmerettighederne i et selskab, der er hjemmehørende i Aruba, skal Danmark undtage udbytte, der udloddes af det sidstnævnte selskab, fra skat, under forudsætning af, at hovedparten af fortjenesten i det sidstnævnte selskab hidrører fra aktiviteter som nævnt i artikel 5.

Artikel 5

Aktiviteter omfattet af aftalen

1. Artikel 3 og 4 finder kun anvende på fortjeneste, respektive udbytte, der betales af fortjeneste, som hovedsagelig hidrører fra følgende aktiviteter (undtagen finansielle aktiviteter bortset fra sådanne, der er knyttet til normal drift af virksomhed):

- a) industriel og fremstillingsmæssig aktivitet, herunder samling;
- b) turisme (herunder hoteller);
- c) en byggeplads eller et konstruktions, samle- eller monteringsarbejde;
- d) hav- og landbrug;
- e) medicinske ydelser;
- f) reparation, vedligeholdelse og godkendelse af skibe og fly;
- g) olie- og gasaktiviteter og energiproduktion eller –forsyning.

2. Retten for ethvert selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til i Aruba at indlede aktiviteter opregnet i det foregående stykke er undergivet Arubas gældende nationale lovgivning.

Artikel 6

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for det medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan det, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i Danmark. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet det den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i Aruba med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne

aftale. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 7

Varighed

Denne aftale gælder i en periode på 10 år regnet fra den dato, hvor denne aftale først finder anvendelse. Denne periode kan forlænges ved gensidig aftale mellem parternes kompetente myndigheder.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de foranstaltninger, som er forfatningsmæssigt eller på anden måde påkrævet i deres respektive lande, er overholdt. Denne aftale finder anvendelse på indkomst optjent i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvori denne aftale er trådt i kraft.

Artikel 9

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en af parterne. Hver af parterne kan opsiges denne aftale ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører denne aftale med at have virkning for skatteår og -perioder, der begynder efter udløbet af det kalenderår, i hvilket der er givet meddelelse om opsigelse.

2. Denne aftale udgør et supplement til aftalen om udveksling af oplysninger indgået mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba, underskrevet den 10. september 2009, og finder kun anvendelse, når og så længe den sidstnævnte aftale finder anvendelse.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 10. september 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmark

For Kongeriget
Nederlandene for så vidt angår Aruba

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og Bermuda om udveksling af oplysninger vedrørende skatter

Idet Danmarks regering hilser indgåelsen af denne aftale med Bermudas regering velkommen; aftalen repræsenterer et vigtigt skridt i effektueringen af den forpligtelse sidstnævnte påtog sig over for OECD i 2000 til at respektere principperne for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger. Den danske regering anser denne aftale for at synliggøre Bermudas forpligtelse til høje standarder for effektiv udveksling af oplysninger i såvel kriminelle som civile skattesager inden for en acceptabel tidsramme, i overensstemmelse med mål og hensigter hos OECD's Globale Forum for Beskatning. Den danske regering anerkender, at Bermuda har forpligtet sig til at bekæmpe skattemisbrug ved at indføre mekanismer, der øger gennemsigtigheden;

Idet Danmarks regering anerkender, at denne aftale udgør et betydningsfuldt bidrag til imødekommelse af landenes behov for at udvikle et verdensomspændende netværk til udveksling af oplysninger for effektivt at kunne bekæmpe international skatteunddragelse;

Idet Danmarks regering ved at indgå denne aftale anerkender, at Bermuda i henhold til OECD's kriterier ikke anses for at befatte sig med skadelig skattepraksis eller for at være et skattely i forhold til den danske regering;

Danmarks regering og Bermudas regering, der ønsker at forbedre og lette vilkårene og forudsætningerne for udveksling af oplysninger vedrørende skatter, erblevet enige om følgende:

Artikel 1

Aftalens genstand og anvendelsesområde

Parternes kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som er relevante for administration eller håndhævelse af parternes interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som er relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager.

Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheders besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. De eksisterende skatter, som er omfattet af denne aftale, er direkte skatter af enhver art og beskrivelse, som udskrives i parterne.

2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. Parternes kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af denne aftale.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:

- a) »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- b) »Bermuda« betyder øgruppen Bermuda.
- c) »anmodende part« betyder den part i denne aftale, som anmoder om at modtage oplysninger eller har modtaget oplysninger;
- d) »kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket »offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder kan frit købes, sælges eller indløses af »almenheden«, hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer ikke er underforstået eller udtrykkeligt begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- e) »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) »kompetent myndighed« betyder, i Danmark, Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder, og i Bermuda, Finansministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder for ministeren;
- g) »part« betyder Danmark eller Bermuda, alt efter sammenhængen;
- h) »oplysning« betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;
- i) »foranstaltninger til indhentning af oplysninger« betyder lovgivning og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en part i stand til at til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- j) »statsborger« betyder:
 - i) i Danmark,
 - A) enhver fysisk person med dansk indfødsret, og
 - B) enhver juridisk person, partnerskab, forening eller anden enhed, som afleder sin status som sådan af gældende lovgivning i Danmark; og
 - ii) i Bermuda, enhver juridisk person, partnerskab, selskab, trust, stat, forening eller anden enhed, som afleder sin status som sådan af gældende lovgivning i Bermuda.
- k) »person« indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- l) »vigtigste aktieklasse« betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- m) »selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel« betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt aktiebørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges »af almenheden«, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- n) »anerkendt fondsbørs« betyder sådan børs, som parternes kompetente myndigheder er blevet enige om;
- o) »anmodede part« betyder den part i denne aftale, som er anmodet om at videregive oplysninger eller har videregivet oplysninger efter anmodning;

- p) »hjemmehørende« betyder:
- i) i Danmark, enhver person, som i henhold til dansk lovgivning er skattepligtig dertil på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, herunder også selve staten og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig til Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark;
 - ii) i Bermuda, en fysisk person, som er ordinært bosiddende i Bermuda; og et selskab, partnerskab, trust eller forening oprettet i henhold til Bermudas lovgivning;
- q) »skatteunddragelse af grov karakter« betyder forsætlig unddragelse eller forsøg på unddragelse af enhver forpligtelse til skattebetaling, hvor en positiv handling eller en undladelse, der udgør en unddragelse eller et forsøg på unddragelse har fundet sted, alt under forudsætning af, at der foreligger forsæt til at unddrage det offentlige skat. Forpligtelsen til skattebetaling skal udgøre et betydeligt eller væsentligt beløb, enten som et absolut beløb eller i forhold til en årlig skattebetaling, og den udviste adfærd skal enten udgøre en systematisk indsats eller aktivitetsmønster, som har til formål eller tilstræber at skjule oplysninger fra skattemyndighederne i en af parterne eller forsyne disse med ukorrekte oplysninger, eller udgøre forfalskning eller hemmeligholdelse af identitet. De kompetente myndigheder skal aftale anvendelsesområdet og omfanget af sager, der falder inden for denne definition; og
- r) »skat« betyder enhver skat, som denne aftale finder anvendelse på.
2. Overalt i denne aftale, hvor udtrykket »relevante« anvendes om oplysninger, skal udtrykket forstås på en måde, som sikrer, at oplysningerne anses for relevante, selv om en endegyldig vurdering af oplysningernes betydning for en igangværende undersøgelse kun kan foretages, efter at oplysningerne er modtaget.
3. Ved en parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på det tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning fra den anmodende part videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærden var udøvet på den anmodede parts område.
 2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal den anmodede part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.
 3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.
 4. Hver part skal sikre, at dens kompetente myndighed har hjemmel til, til opfyldelse af denne aftale, at indhente og efter anmodning videregive:
- a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter,

- b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere, berettigede og trustens placering i en kæde af ejere; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen, modtagere af ydelser og fondens placering i en kæde af ejere.

5. Denne aftale medfører ikke en forpligtelse for parterne til at indhente eller videregive:

- a) oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger. Medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder;
- b) oplysninger, der knytter sig til en periode, der ligger mere end seks år forud for den skatteperiode, der er under behandling;
- c) oplysninger, medmindre den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed hos den selv, for at indhente oplysninger, undtagen sådanne, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder;
- d) oplysninger, der besiddes eller kontrolleres af en person, der ikke er skatteyderen, og som ikke har direkte tilknytning til skatteyderen.

6. Når den anmodende part anmoder om oplysninger for så vidt angår en sag, som ikke udgør skatteunddragelse af grov karakter, skal en overordnet medarbejder ved partens kompetente myndighed afgive erklæring om, at anmodningen er relevant og nødvendig for at fastslå skatteyderens skattepligt i henhold til den anmodende parts lovgivning.

7. Hvis der anmodes om oplysninger om en person, der hverken er hjemmehørende eller statsborger i nogen af parterne, skal det også fastslås til den anmodende parts kompetente myndigheds tilfredshed, at oplysningerne er nødvendige for den korrekte administration og håndhævelse af den anmodende parts skattelovgivning.

8. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til denne aftale, skal den for at synliggøre relevansen i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodende parts kompetente myndighed:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, besiddes eller kontrolleres af en person, der er undergivet den anmodende parts jurisdiktion;
- c) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde eller kontrollere de oplysninger, der anmodes om;
- d) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part og ville kunne indhentes af den anmodende part efter dennes lovgivning, såvel til dens egne skattemæssige formål og som til opfyldelse af en gyldig anmodning fra den anmodende part i henhold til denne aftale;
- e) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens egen part, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder;

og, i videst muligt omfang:

- f) karakteren og typen af de oplysninger, der anmodes om, herunder en beskrivelse af de særlige beviser, oplysninger eller anden bistand der ønskes, og den form, i hvilken den anmodende part fortrækker at modtage dem;
- g) de skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges, og hvorfor de er relevante for at fastslå en skatteydere skattepligt i henhold til den anmodende parts lovgivning;

- h) oplysning om, at en sådan skatteyder er hjemmehørende eller statsborger i en af parterne, eller at det er nødvendigt for at fastslå en skatteydere skattepligt i henhold til den anmodende parts lovgivning;
- i) den tidsperiode, med hensyn til hvilken oplysningerne er nødvendige til skattemæssige formål.

9. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende part og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen; og
- b) hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

Artikel 6

Skatteundersøgelser i udlandet

1. I det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, kan den anmodede part tillade repræsentanter for den anmodende parts kompetente myndighed at rejse ind i den anmodede parts område for at udspørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den anmodende parts kompetente myndighed skal underrette den anmodede parts kompetente myndigheder om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.

2. Efter anmodning fra den anmodende parts kompetente myndighed kan den anmodede parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den anmodende parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den anmodede parts område.

3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den anmodede parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anmodende parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den anmodede part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den anmodede part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvor:

- a) anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale;
- b) hvis meddelelse af de oplysninger, der anmodes om, ville være i strid med almene hensyn (»ordre public«) i den anmodede part;
- c) en anmodende part ikke ville være i stand til at indhente oplysningerne
 - i) efter sin lovgivning til brug for administration eller håndhævelse af dens egen skattelovgivning eller
 - ii) til imødekommelse af en gyldig anmodning fra den anmodede part efter denne Aftale.

2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i

artikel 5, stykke 4, dog ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.

3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en part nogen forpligtelse til at indhente oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation udgør

- a) kommunikation mellem en juridisk rådgiver og en klient i forbindelse med ydelse af juridisk rådgivning til klienten;
- b) kommunikation mellem en juridisk rådgiver og dennes klient, mellem en juridisk rådgiver, der optræder for klienten, og en anden person, eller mellem klienten og en anden person, i forbindelse med eller ved overvejelse om juridiske handlinger og for sådanne handlinger;
- c) emner, som vedhæftes, eller som der henvises til i sådan kommunikation, og som er udfærdiget
 - i) i forbindelse med juridisk rådgivning; eller
 - ii) i forbindelse med eller ved overvejelse om juridiske handlinger og for sådanne handlinger, når emnerne er i en persons besiddelse, som er berettiget til at være i besiddelse af dem.

4. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides.

5. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skatte-lovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8

Tavshedspligt

Enhver oplysning, som er modtaget af en part i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for partens jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning og opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til skatter omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

Artikel 9

Beskyttelsesforanstaltninger

De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller administrative praksis, forbliver gældende. Disse rettigheder og denne beskyttelse må ikke anvendes af den anmodede part på en måde, der unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

Artikel 10

Omkostninger

Tilfælde af omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand (herunder rimelige omkostninger pådraget af tredjeparter og udenforstående rådgivere i forbindelse med retssager eller lignende) skal aftales mellem parternes kompetente myndigheder.

Artikel 11

Ingen præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger

1. I tilfælde af, at en part har grund til at tro, at den anden part har indført præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger baseret på skadelig skattepraksis over for hjemmehørende eller statsborgere i den anden part, skal begge parter omgående tage initiativ til, at de kompetente myndigheder indleder procedurer til afklaring af forholdene
2. En præjudicerende eller begrænsende foranstaltning baseret på skadelig skattepraksis betyder en foranstaltning, der anvendes af én af parterne over for hjemmehørende eller statsborgere i den anden part på bases af, at den anden part ikke deltager i effektiv udveksling af oplysninger, eller fordi den anden part mangler gennemsigtighed vedrørende funktionaliteten af dens love, andre regler eller administrativ praksis, eller på basis af ingen eller symbolsk beskatning i kombination med ét af de forudgående kriterier.
3. Uden at udtrykket »præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger« herved indskrænkes, indbefatter udtrykket nægtelse af et fradrag, et nedslag eller en friholdelse, indførelse af en skat, afgift eller gebyr eller særlige krav til afrapportering. Sådanne foranstaltninger inkluderer enhver foranstaltning, som relaterer sig direkte eller indirekte til skattemæssige forhold. Dog indbefatter de ikke generelt anvendelige foranstaltninger, som en af parterne anvender over for, blandt andre, ethvert medlem af OECD.

Artikel 12

Gensidig aftaleprocedure

1. Parternes kompetente myndigheder skal i fællesskab søge at løse eventuelle vanskeligheder, der måtte opstå om fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale,
2. I tillæg til de bestræbelser, der omtales i stykke 1, kan parternes kompetente myndigheder gensidigt beslutte de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. Parternes kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på opfyldelsen af denne artikel.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de formaliteter, som er påkrævet efter forfatningen eller på anden vis i deres respektive part, er overholdt. Når aftalen er trådt i kraft, har den virkning:

- a) for skattestraffesager fra og med denne dag; men dog tidligst fra den 1. januar 2010; og
- b) for alle andre sager, som omfattet af artikel 1, fra og med den dag; men dog tidligst fra den 1. januar 2010, men kun for skatteperioder, der begynder på eller efter den dag eller, hvis der ikke er noget skatteår, på alle skattekrav, som opstår på eller efter denne dag.

Artikel 14

Opsigelse

1. Hver af parterne kan opsig aftalen ved at give den anden part behørig skriftlig meddelelse om opsigelse.
2. En sådan opsigelse har virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra den dag, hvor den anden part modtog meddelelse om opsigelsen.
3. I tilfælde af opsigelse forbliver begge parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Washington, den 16. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Bermudas regering

Friis Arne Petersen

Paula Ann Cox

Protokol

mellem

Danmarks regering

og

Bermudas regering

om

fortolkningen eller anvendelsen af aftalen mellem Danmark og Bermuda om udveksling af oplysninger vedrørende skatter

Danmarks regering og Bermudas regering (»parterne«), som ønsker at fremme udvekslingen af oplysninger i skattesager, har aftalt følgende:

Denne protokol udgør en integreret del af aftalen og træder i kraft i overensstemmelse med artikel 13, samtidig med at aftalen træder i kraft.

De kompetente myndigheder kan efter gensidig aftale til enhver tid ændre denne protokol skriftligt. Den ændrede protokol har virkning fra datoen for det brev, hvorved aftalen om ændringen endeligt indgås.

Bermudas regering tager de nødvendige forholdsregler for at afskaffe enhver bestemmelse i sin nationale lovgivning, hvori det kræves, at oplysninger er fysisk til stede, for herved at kunne opfylde denne aftale. Den danske regering vil på sin side gøre brug af alle til rådighed stående midler for at tilvejebringe oplysningerne, bortset fra sådanne, som ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

I relation til artikel 5, stykke 6, stykke 7, og stykke 8, litra h, må udtrykket »nødvendige« ikke fortolkes således, at det begrænser de generelle formål, som er beskrevet i artikel 1. Bekræftelse af en overordnet embedsmand skal være tilstrækkeligt til at opfylde kravene i disse bestemmelser.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet protokollen.

Udfærdiget i Washington, den 16. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

Friis Arne Petersen

For Bermudas regering

Paula Ann Cox

(Oversættelse)**Aftale mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer**

Danmarks regering og Bermudas regering, som ønsker at supplere aftalen om udveksling af oplysninger i skattesager, indgået den 16. april 2009, ved at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1*Fysiske personer omfattet af aftalen*

Denne aftale finder anvendelse på fysiske personer, der er hjemmehørende i en part eller begge parter.

Artikel 2*Skatter omfattet af aftalen*

1. De gældende skatter, på hvilke aftalen finder anvendelse, er:

- a) I Bermuda: enhver skat, som pålignes af Bermuda, og som er af væsentligt samme art som de eksisterende skatter i Danmark, som omfattes af denne aftale, dog ikke lønsumsafgift;
- b) I Danmark:
 - i) indkomstskatten til staten,
 - ii) den kommunale indkomstskat

(herefter omtalt som »dansk skat«).

2. Aftalen skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. Parternes kompetente myndigheder skal underrette hinanden om enhver væsentlig ændring, der er foretaget i deres skattelovgivning vedrørende fysiske personer.

Artikel 3*Almindelige definitioner*

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Bermuda eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Bermuda og Danmark;
- b) udtrykket »Bermuda« betyder øgruppen Bermuda;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder
 - i) i Bermuda, Finansministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder for ministeren;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;

f) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en part, med mindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en part« betyde:

- a) i Danmark med hensyn til en fysisk person enhver fysisk person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark;
- b) i Bermuda med hensyn til en fysisk person som ifølge Bermudas lovgivning er ordinært bosiddende i Bermuda.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge parter, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken part han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af parterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge parter, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal parternes kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 5

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 6, 7, 8 og 9 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde, kun beskattes i denne part, medmindre arbejdet er udført i den anden part. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden part.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, kun beskattes i den førstnævnte part, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden part i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden part, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast forretningssted, som arbejdsgiveren har i den anden part, og gennem hvilket virksomhed helt eller delvis udøves.

3. Stykke 2 i denne artikel finder ikke anvendelse på vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, og som betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i den anden part, hvis

- a) modtageren yder tjeneste under dette ansættelsesforhold til en anden person end arbejdsgiveren, og denne person, direkte eller indirekte, overvåger, instruerer eller kontrollerer den måde, hvorpå tjenesten udøves, og
 - b) denne tjeneste udgør en integreret del af forretningsvirksomheden, der udøves af denne person.
4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en part, beskattes i denne part. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et fly, der anvendes i international trafik af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 6

Bestyrelseshonorerer

Bestyrelseshonorerer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et andet tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden part, kan beskattes i denne anden part.

Artikel 7

Kunstnere og sportsfolk

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden part, kan beskattes i denne anden part.
2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden fysisk person eller juridisk enhed, kan denne indkomst beskattes i den part, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

Artikel 8

Pensioner

Pensioner og lignende vederlag, som hidrører fra en part, betalinger efter den sociale sikringslovgivning i en part og betalinger efter enhver anden ordning af midler tilvejebragt af en part kan beskattes i denne part.

Artikel 9

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andet lignende vederlag, bortset fra en pension, der udbetales af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne part, underafdeling, organ eller myndighed, kan kun beskattes i denne part.
- b) Sådant gage, løn og lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden part, hvis hvervet er udført i denne part, og den fysiske person er hjemmehørende i denne part og ikke blev hjemmehørende i denne part alene med det formål at udføre hvervet.
2. Bestemmelserne i artiklerne 5, 6 og 7 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed.

Artikel 10

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en part, var hjemmehørende i den anden part, og som opholder sig i den førstnævnte part udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne part, under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne part.

Artikel 11

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Bermuda skal dobbeltbeskatning undgås i overensstemmelse med Bermudas lovgivning.
2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås således:
 - a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i Bermuda, skal Danmark - medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet - indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Bermuda.
 - b) Sådant fradrag skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Bermuda.
 - c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i Bermuda, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Bermuda.

Artikel 12

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en fysisk person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.
3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.
4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 13

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at betingelserne i henhold til dens lovgivning er opfyldt.
2. Aftalen har virkning

a) I Bermuda:

med hensyn til Bermuda-skat som opkræves for ethvert skatteår af enhver april, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, som følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft;

b) I Danmark:

med hensyn til dansk skat på skat, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

3. Uanset denne artikels stykke 2 skal aftalen kun være gældende, når aftalen, underskrevet den 16. april 2009 mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 14

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 16. april mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Washington, den 16. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Bermudas regering

Friis Arne Petersen

Paula Ann Cox

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik

Danmarks regering og Bermudas regering, som ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Danmark eller Bermuda alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Danmark og Bermuda;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Bermuda« betyder øgruppen Bermuda;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) Udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i Danmark, enhver person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelses sæde, registreringssted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den part;
 - ii) i Bermuda en fysisk person som ifølge Bermudas lovgivning er ordinært bosiddende, og et selskab, interessentskab eller anden enhed oprettet i henhold til Bermudas lovgivning; dog således, at en enhed oprettet i henhold til Bermudas lovgivning ikke skal anses for hjemmehørende i Bermuda, medmindre ledelsens sæde befinder sig i Bermuda;
- g) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- h) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- i) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en part, medmindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part;
- j) udtrykket »indkomst ved drift af skibe eller fly i international trafik« betyder indtægter, bruttoindkomster og fortjeneste opnået ved:
 - i) sådan drift af skibe og fly til transport af passagerer og gods;
 - ii) udleje af skibe eller fly ubemandet (on charter basis), når udlejen er af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;

- iii) salg af billetter og tilsvarende dokumenter og ydelse af tjenesteydelser, der er forbundet ved sådan drift, enten for foretagendet selv eller for ethvert andet foretagende, når sådant salg af billetter eller tilsvarende dokumenter eller ydelse af tjenesteydelser er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;
- iv) brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere og lignende udstyr til transport af containere), der benyttes til transport af gods eller varer, når brugen, rådighedsstillelse eller udlejen er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe eller fly i international trafik;
- v) renter af midler, som er indsat direkte i forbindelse med driften af skibe eller fly i international trafik;
- k) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
 - ii) i Bermuda, finansministeren eller en befuldmægtiget stedfortræder.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 2

Undgåelse af dobbeltbeskatning

1. Indkomst, som et foretagende i en part oppebærer ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
2. Fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved afståelse af skibe eller fly eller rørlig formue, som er knyttet til driften af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på indkomst og fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 3

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse parter interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.
3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.
4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 4

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de fremgangsmåder, som er påkrævet efter partens lovgivning, er gennemført. Aftalen har virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.
2. Uanset denne artikels stykke 1 skal aftalen kun finde anvendelse, når aftalen, underskrevet den 16. april 2009 mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 5

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.
2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 16. april 2009 mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Washington, den 16. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Bermudas regering

Friis Arne Petersen

Paula Ann Cox

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og Bermuda om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste

Danmarks regering og Bermuda regering, som ønsker at indgå en aftale om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Skatter omfattet af aftalen

Denne aftale finder anvendelse på skatter af indkomst og fortjeneste.

Artikel 2

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Bermuda eller Danmark alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Bermuda« betyder øgruppen Bermuda;
- d) udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i Danmark, enhver person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den part;
 - ii) i Bermuda en fysisk person som ifølge Bermudas lovgivning er ordinært bosiddende i Bermuda, og et selskab, interessentskab eller anden enhed oprettet i henhold til Bermudas lovgivning; dog således, at en enhed oprettet i henhold til Bermudas lovgivning ikke skal anses for hjemmehørende i Bermuda, medmindre ledelsens sæde befinder sig i Bermuda.
- e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- f) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- g) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Bermuda, finansministeren eller en autoriseret stedfortræder;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 3

Principper for regulering af fortjeneste hos forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en part direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden part, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en part som et foretagende i den anden part,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af foretagenderne, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

Artikel 4

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis et foretagende mener, at de principper, der er fastlagt i artikel 3, ikke er opfyldt i en sag, der er omfattet af denne aftale, kan det, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i den pågældende parts interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor det er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år efter den første meddelelse om den foranstaltning, som er eller formodes at være i strid med de principper, der er fastlagt i artikel 3. Den kompetente myndighed skal så uden forsinkelse underrette den anden parts kompetente myndighed.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls-spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med det foregående stykke.

Artikel 5

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at betingelserne i henhold til dens lovgivning er opfyldt. Aftalen har virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

2. Uanset stykke 1 skal aftalen kun finde anvendelse, når aftalen, underskrevet den 16. april 2009 mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 6

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald

ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 16. april 2009 mellem Bermuda og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Washington, den 16. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Bermudas regering

Friis Arne Petersen

Paula Ann Cox

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer om udveksling af oplysninger vedrørende skatter

Idet De Britiske Jomfruøers regering og Danmarks regering (»de kontraherende parter«) anerkender behovet for samarbejde og udveksling af oplysninger i såvel skattestraffesager som civile skattesager, **idet** de kontraherende parter længe har deltaget i internationale bestræbelser i bekæmpelsen af finansiel og anden kriminalitet, herunder finansiering af terrorisme, **idet** det bekræftes, at de kontraherende parter har ret til at forhandle og indgå en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager, **idet** De Britiske Jomfruøer den 2. april 2002 har indgået en formel skriftlig forpligtelse til OECD's principper om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger og efterfølgende aktivt har deltaget i OECD's Globale Forum om Beskatning, **idet** de kontraherende parter ønsker at forbedre og lette vilkårene og forudsætningerne for udveksling af oplysninger vedrørende skatter, **idet** de kontraherende parter anerkender, at de aldrig vil begive sig ud i »fiskeriekspeditioner«, **har de kontraherende parter derfor nu** indgået følgende aftale, som kun indeholder forpligtelser for de kontraherende parter:

Artikel 1

Aftalens anvendelsesområde

De kontraherende parters kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration eller håndhævelse af de kontraherende parters interne lovgivning vedrørende de skatter og skattesager, som er omfattet af aftalen, herunder indbefattet oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning, bekræftelse, tvangsfuldbyrdelse, inddrivelse eller opkrævning af sådanne skatter med hensyn til personer, der er undergivet sådan beskatning, eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager over for sådanne personer. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8.

Artikel 2

Jurisdiktion

For at muliggøre den korrekte anvendelse af denne aftale skal oplysninger fremskaffes i overensstemmelse med denne aftale af den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) uden hensyntagen til, hvorvidt den person, som oplysningerne vedrører, er bosiddende eller statsborger i en kontraherende part, eller hvorvidt den person, som besidder oplysningerne, er bosiddende eller statsborger i en kontraherende stat; og
- b) under forudsætning af, at oplysningerne befinder sig, eller besiddes eller kontrolleres af en person, der er undergivet den anmodede parts jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. De skatter, som omfattes af aftalen, er:

- a) I De Britiske Jomfruøer,

- i) indkomstskatten (the income tax);
- ii) lønskatten (the payroll tax); og
- iii) ejendomsskatten (the property tax);
- b) I Danmark,
 - i) indkomstskatten til staten;
 - ii) den kommunale indkomstskat; og
 - iii) merværdiafgiften (value added tax).

2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art pålagt af en af de kontraherende parter efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for en af de skatter, der er opregnet i stk. 1 i denne artikel. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle relevante ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af denne aftale.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre sammenhængen kræver det anderledes:

- a) »De Britiske Jomfruøer« betyder De Britiske Jomfruøers territorium som afgrænset ved Jomfruøernes Forfatningsordre af 2007;
- b) »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- c) »kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation;
- d) »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- e) »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i De Britiske Jomfruøer, Finansministeren eller en person eller myndighed, der er skriftligt bemyndiget af denne;
 - ii) i Danmark, Skatteministerens eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- f) »kontraherende part« betyder De Britiske Jomfruøer eller Danmark, alt efter sammenhængen;
- g) »straffelovgivning« betyder al straffelovgivning, der benævnes som sådan i intern lovgivning, uanset om den indeholdes i skattelovgivning, straffelov eller andre love;
- h) »skattestraffesager« betyder skattesager, som omfatter forsætlig adfærd, der kan gøres til genstand for tiltale efter den anmodende parts straffelovgivning;
- i) »oplysning« betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;
- j) udtrykket »foranstaltninger til indhentning af oplysninger« betyder lovgivning, administrative regler og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en kontraherende part i stand til at til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- k) »statsborger« betyder:
 - i) i relation til De Britiske Jomfruøer, enhver fysisk person, som tilhører De Britiske Jomfruøer i medfør af Jomfruøernes Forfatningsordre af 2007 (Forfatningslov 2007 nr. 1678), eller som har et bopælscertifikat fra De Britiske Jomfruøer i medfør af Indvandrings- og Pasregulativet (kapitel

- 130); og enhver juridisk person, partnerskab, forening eller anden enhed, som afleder sin status som sådan af gældende lovgivning i De Britiske Jomfruøer;
- ii) i relation til Danmark, (A) enhver fysisk person med dansk indfødsret og (B) enhver juridisk person, partnerskab, forening eller anden enhed, som afleder sin status som sådan af gældende lovgivning i Danmark.
- l) »person« indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning eller gruppe af personer;
- m) »vigtigste aktieklasse« betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- n) »offentlig kollektiv investeringsfond eller –ordning« betyder enhver kollektiv investeringsfond eller –ordning, hvori køb, salg eller indløsning af aktier eller andre rettigheder ikke er underforstået eller udtrykkeligt begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- o) »selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel« betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt aktiebørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges »af almenheden«, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- p) »anerkendt fondsbørs« betyder sådan børs, som de kontraherende parter kompetente myndigheder er blevet enige om;
- q) »anmodede part« betyder den kontraherende part i denne aftale, som er anmodet om at videregive eller har videregivet oplysninger;
- r) »anmodende part« betyder den kontraherende part i denne aftale, som anmoder om eller har modtaget oplysninger;
- s) »skat« betyder enhver skat, som aftalen finder anvendelse på.

2. Ved en kontraherende parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne kontraherende parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne kontraherende part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne kontraherende parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter skriftlig anmodning fra den anmodende part videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis den var udøvet på den anmodede parts område. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndighed har modtaget, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at opfylde anmodningen om oplysninger, skal den, i overensstemmelse med vilkårene i stk. 7, litra a, oplyse den anmodende parts kompetente myndighed herom og udbede sig sådanne yderligere oplysninger, som måtte være nødvendige for en effektiv udførelse af anmodningen.

2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal den anmodede part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.

3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videregive oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.

4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndighed har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, der er nævnt i denne aftale, at indhente og efter anmodning videregive:

- a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter,
- b) oplysninger vedrørende det retlige og retmæssige ejerskab af selskaber, interessentskaber og andre personer, herunder, med de begrænsninger, der følger af artikel 2, ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; og i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere, berettigede og tilsynsførende, og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede, og tilsvarende oplysninger i tilfælde af enheder, der hverken er trusts eller fonde.

5. Uanset de foregående stykker medfører denne aftale ikke en forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller videregive:

- a) oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger. Medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder;
- b) oplysninger, der knytter sig til en periode, der ligger mere end seks år forud for den skatteperiode, der er under behandling;
- c) oplysninger, der besiddes eller kontrolleres af en person, der ikke er skatteyderen, og som ikke har direkte tilknytning til skatteyderen.

6. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til denne aftale, skal den for at synliggøre den forudsete relevans i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) perioden, som der anmodes om oplysninger for;
- c) karakteren og typen af de oplysninger, der anmodes om, herunder en beskrivelse de særlige beviser der ønskes, og den form, i hvilken den anmodende part fortrækker at modtage oplysningerne;
- d) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges, og begrundelsen for, at de oplysninger, der anmodes om, forudses at være relevante for den anmodende parts administration eller håndhævelse af dens nationale lovgivning;
- e) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, befinder sig på den anmodede parts område eller besiddes eller kontrolleres af en person, der er undergivet den anmodede parts jurisdiktion;
- f) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde eller kontrollere de oplysninger, der anmodes om;
- g) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale og med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, og at hvis de oplysninger, der anmodes om, havde været i den anmodende parts jurisdiktion, så ville den anmodende parts kompetente myndigheder være i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende parts lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- h) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, til at indhente oplysningerne, undtagen sådanne, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

7. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende parts kompetente myndighed hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse:

- a) skal den anmodede parts kompetente myndighed skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende part og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen; og
- b) hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive de oplysninger, der er anmodet om, inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, eller hvis

den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den anmodede parts kompetente myndighed afslår at videregive oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende parts kompetente myndighed skriftligt og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed for at indhente og videregive oplysningerne eller de hindringer den er stødt på, eller dens afslag.

Artikel 6

Skatteundersøgelser i udlandet

1. I det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, kan den anmodede part efter et rimeligt varsel fra den anmodende part tillade repræsentanter for den anmodende parts kompetente myndighed at rejse ind i den anmodede parts område i forbindelse med en anmodning for at udspørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den anmodende parts kompetente myndighed skal underrette den anmodede parts kompetente myndigheder om tid og sted for mødet med de pågældende personer.
2. Efter anmodning fra den anmodende parts kompetente myndighed kan den anmodede parts kompetente myndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning tillade, at repræsentanter fra den anmodende parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den anmodede parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den anmodede parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anmodende parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er autoriseret til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den anmodede part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger om udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den anmodede part, der udfører undersøgelsen, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand:
 - a) hvis anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale;
 - b) hvis den anmodende part ikke har udtømt alle muligheder, der står til rådighed på dens eget område til at indhente oplysningerne, undtagen hvor brugen af sådanne muligheder ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder; eller
 - c) hvis meddelelse af de anmodede oplysninger ville være i strid med almene hensyn («ordre public»).
2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, skal ikke alene af den årsag behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode.
3. a) Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at indhente oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation er
 - i) frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning eller
 - ii) frembragt til brug for eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.
- b) Oplysninger, der besiddes med det formål at fremme en lovovertrædelse, er ikke omfattet af det juridiske professionsprivilegium, og intet i denne artikel skal forhindre end advokat eller anden juridisk rådgiver i at oplyse navn og adresse på en klient, når dette ikke ville udgøre et brud på det juridiske professionsprivilegium.

4. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides af skatteyderen.
5. Den anmodede part er ikke forpligtet til at indhente og videregive oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente efter sin lovgivning eller almindelige administrative fremgangsmåder, dersom de oplysninger, der anmodes, om befandt sig på den anmodende parts område.
6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skatte-lovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en bosiddende eller statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8

Tavshedspligt

1. Alle oplysninger, som afgives og modtages af de kontraherende parter kompetente myndigheder, skal holdes hemmelige og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med de formål, der er nævnt i artikel 1, og må kun anvendes af sådanne personer eller myndigheder til disse formål, herunder afgørelse af klager eller opsyn med ovenstående. Til disse formål må oplysningerne meddeles under offentlige retshandlinger eller andre juridiske procedurer.
2. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.
3. Oplysninger videregivet til en anmodende part må ikke videregives til nogen anden jurisdiktion.

Artikel 9

Beskyttelsesforanstaltninger

Intet i denne aftale skal påvirke de rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller, administrative praksis. Disse rettigheder og denne beskyttelse må dog ikke anvendes af den anmodede part på en måde, der unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

Artikel 10

Omkostninger

1. Tilfælde af almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med besvarelsen af en anmodning om oplysninger, afholdes af den anmodede part. Sådanne almindelige omkostninger omfatter normalt interne administrationsomkostninger og eventuelle mindre eksterne omkostninger.
2. Alle andre omkostninger, som ikke er almindelige omkostninger, anses for at være ekstraordinære omkostninger og afholdes af den anmodende part. Ekstraordinære omkostninger omfatter, men er ikke begrænset til, følgende:
 - a) rimelige honorarer til tredjemænd for udførelse af undersøgelser;
 - b) rimelige honorarer til tredjemænd for kopiering af dokumenter;
 - c) rimelige omkostninger til engagering af eksperter, tolke og oversættere;
 - d) rimelige omkostninger til befordring af dokumenter til den anmodende part;
 - e) den anmodede parts rimelige omkostninger til førelse af retssager med hensyn til en konkret anmodning om oplysninger; og
 - f) rimelige omkostninger til indhentelse af erklæringer eller vidneudsagn.

3. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal konsultere hinanden i alle enkeltsager, hvor de ekstraordinære omkostninger kan forudses at ville overstige 500 USD, for at afgøre, om den anmodende part vil fortsætte med at søge anmodningen gennemført og afholde omkostningerne.

Artikel 11

Ingen præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger

1. Så længe denne aftale er i kraft og finder anvendelse, er det de kontraherende parter hensigt ikke at anvende eller indføre præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger baseret på skadelig skattepraksis over for hjemmehørende eller statsborgere i nogen af part. Hvis imidlertid en kontraherende part har grund til tro, at den anden kontraherende part har indført sådanne præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger, skal begge parter omgående tage initiativ til procedurer til afklaring af forholdene

2. En præjudicerende eller begrænsende foranstaltning baseret på skadelig skattepraksis betyder en foranstaltning, der anvendes af én af de kontraherende parter over for hjemmehørende eller statsborgere i den anden kontraherende part på bases af, at den anden kontraherende part ikke deltager i effektiv udveksling af oplysninger, eller fordi den anden part mangler gennemsigtighed vedrørende funktionaliteten af dens love, andre regler eller administrativ praksis, eller på basis af ingen eller symbolsk beskatning i kombination med ét af de forudgående kriterier.

3. Uden at udtrykket »præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger« herved indskrænkes, indbefatter udtrykket nægtelse af et fradrag, et nedslag eller en friholdelse, indførelse af en skat, afgift eller gebyr eller særlige krav til afrapportering. Sådanne foranstaltninger inkluderer enhver foranstaltning, som relaterer sig direkte eller indirekte til skattemæssige forhold. Dog indbefatter de ikke generelt anvendelige foranstaltninger, som en af de kontraherende parter anvender over for, blandt andre, ethvert medlem af OECD.

Artikel 12

Effektuerende lovgivning

Hvis de ikke allerede har gjort det, skal de kontraherende parter gennemføre enhver lovgivning, der er nødvendig for at overholde og effektuere vilkårene for denne aftale.

Artikel 13

Sprog

Anmodninger om bistand og svar herpå skal affattes på engelsk.

Artikel 14

Gensidig aftaleprocedure

1. I tilfælde af, at der opstår vanskeligheder mellem de kontraherende parter i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale, skal de respektive kompetente myndigheder bestræbe sig bedst muligt på at løse sagen ved gensidig aftale.

2. I tillæg til de bestræbelser, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parter kompetente myndigheder gensidigt bestemme de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5, 6 og 10.

3. De kontraherende parter kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på at opnå enighed i henhold til denne artikel.

Artikel 15

Ikrafttræden

1. Hver af de kontraherende parter skal underrette den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført. Aftalen træder i kraft på datoen for den seneste af disse underretninger. Bestemmelserne i denne aftale har virkning:

- a) for skattestraffesager fra og med ikrafttrædelsesdagen for denne aftale; og
- b) for alle andre sager, som omfattes af artikel 1, for skatteperioder, der begynder på eller efter ikrafttrædelsesdagen for denne aftale.

Artikel 16

Opsigelse

- 1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en af de kontraherende parter.
- 2. Enhver kontraherende part kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom. En sådan opsigelse har virkning på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen om opsigelse fra den anden kontraherende parts side.
- 3. Hvis aftalen opsiges, forbliver de kontraherende parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter denne aftale.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i København, den 18. maj 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

Kristian Jensen

For De Britiske Jomfruøers regering

Dancia Penn

(Oversættelse)**Aftale mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer**

Danmarks regering og De Britiske Jomfruøers regering, som ønsker at supplere aftalen om udveksling af oplysninger i skattesager, indgået den 18. maj 2009, ved at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1*Fysiske personer omfattet af aftalen*

Denne aftale finder anvendelse på fysiske personer, der er hjemmehørende i en part eller begge parter.

Artikel 2*Skatter omfattet af aftalen*

1. De gældende skatter, på hvilke aftalen finder anvendelse, er:

- a) I De Britiske Jomfruøer, indkomstskatten (»the income tax«); (herefter omtalt som »skat i De Britiske Jomfruøer«;
- b) I Danmark:
 - i) indkomstskatten til staten,
 - ii) den kommunale indkomstskat

(herefter omtalt som »dansk skat«).

2. Aftalen skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. Parternes kompetente myndigheder skal underrette hinanden om enhver væsentlig ændring, der er foretaget i deres skattelovgivning vedrørende fysiske personer.

Artikel 3*Almindelige definitioner*

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder De Britiske Jomfruøer eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder De Britiske Jomfruøer og Danmark;
- b) udtrykket »De Britiske Jomfruøer« betyder De Britiske Jomfruøers territorium som afgrænset ved Jomfruøernes Forfatningsordre af 2007;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder
 - i) i De Britiske Jomfruøer, Finansministeren eller en person eller myndighed, der er skriftligt bemyndiget af denne;

- ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
 - f) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en part, med mindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part.
2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en part« betyde:
- a) i Danmark med hensyn til en fysisk person enhver fysisk person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark;
 - b) i De Britiske Jomfruøer med hensyn til en fysisk person som ifølge De Britiske Jomfruøers lovgivning er ordinært bosiddende.
2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal hans status bestemmes efter følgende regler:
- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge parter, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken part han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af parterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge parter, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal parternes kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 5

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 6, 7, 8 og 9 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde, kun beskattes i denne part, medmindre arbejdet er udført i den anden part. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden part.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, kun beskattes i den førstnævnte part, hvis:
- a) modtageren opholder sig i den anden part i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden part, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast forretningssted, som arbejdsgiveren har i den anden part, og gennem hvilket virksomhed helt eller delvis udøves.

3. Stykke 2 i denne artikel finder ikke anvendelse på vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, og som betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i denne anden part, hvis

- a) modtageren yder tjeneste under dette ansættelsesforhold til en anden person end arbejdsgiveren, og denne person, direkte eller indirekte, overvåger, instruerer eller kontrollerer den måde, hvorpå tjenesten udøves, og
- b) denne tjeneste udgør en integreret del af forretningsvirksomheden, der udøves af denne person.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en part, beskattes i denne part. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et fly, der anvendes i international trafik af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 6

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et andet tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden part, kan beskattes i denne anden part.

Artikel 7

Kunstnere og sportsfolk

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden part, kan beskattes i denne anden part.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden fysisk person eller juridisk enhed, kan denne indkomst beskattes i den part, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

Artikel 8

Pensioner

Pensioner og lignende vederlag, som hidrører fra en part, betalinger efter den sociale sikringslovgivning i en part og betalinger efter enhver anden ordning af midler tilvejebragt af en part kan beskattes i denne part.

Artikel 9

Offentligt hverv

- 1. a) Gage, løn og andet lignende vederlag, bortset fra en pension, der udbetales af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne part, underafdeling, organ eller myndighed, kan kun beskattes i denne part.
- b) Sådant gage, løn og lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden part, hvis hvervet er udført i denne part, og den fysiske person er hjemmehørende i denne part og ikke blev hjemmehørende i denne part alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 5, 6 og 7 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed.

Artikel 10

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en part, var hjemmehørende i den anden part, og som opholder sig i den førstnævnte part udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne part, under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne part.

Artikel 11

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I De Britiske Jomfruøer skal dobbeltbeskatning undgås i overensstemmelse med De Britiske Jomfruøers lovgivning.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i De Britiske Jomfruøer, skal Danmark - medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet - indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i De Britiske Jomfruøer.
- b) Sådant fradrag skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i De Britiske Jomfruøer.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i De Britiske Jomfruøer, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra De Britiske Jomfruøer.

Artikel 12

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en fysisk person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 13

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at betingelserne i henhold til dens lovgivning er opfyldt.

2. Aftalen har virkning

a) I De Britiske Jomfruøer:

med hensyn til skat i De Britiske Jomfruøer på skat, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft;

b) I Danmark:

med hensyn til dansk skat på skat, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

3. Uanset denne artikels stykke 2 skal aftalen kun være gældende, når aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem De Britiske Jomfruøer og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 14

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af seksmåneders perioden.

2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem De Britiske Jomfruøer og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i København, den 18. maj 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

Kristian Jensen

For De Britiske Jomfruøers regering

Dancia Penn

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik

Danmarks regering og De Britiske Jomfruøers regering, som ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder De Britiske Jomfruøer eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Danmark og De Britiske Jomfruøer;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »De Britiske Jomfruøer« betyder De Britiske Jomfruøers territorium som afgrænset ved Jomfruøernes Forfatningsordre af 2007;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i De Britiske Jomfruøer en fysisk person som ifølge De Britiske Jomfruøers lovgivning er ordinært bosiddende, og et selskab, interessentskab eller anden enhed oprettet i henhold til De Britiske Jomfruøers lovgivning; dog således, at en enhed oprettet i henhold til De Britiske Jomfruøers lovgivning ikke skal anses for hjemmehørende i De Britiske Jomfruøer, medmindre ledelsens sæde befinder sig i De Britiske Jomfruøer;
 - ii) i Danmark, enhver person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den anden part;
- g) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- h) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- i) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en part, medmindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part;
- j) udtrykket »indkomst ved drift af skibe eller fly i international trafik« betyder indtægter, bruttoindkomster og fortjeneste opnået ved:
 - i) sådan drift af skibe og fly til transport af passagerer og gods;
 - ii) udleje af skibe eller fly ubemandet (on charter basis), når udlejen er af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;

- iii) salg af billetter og tilsvarende dokumenter og ydelse af tjenesteydelser, der er forbundet ved sådan drift, enten for foretagendet selv eller for ethvert andet foretagende, når sådant salg af billetter eller tilsvarende dokumenter eller ydelse af tjenesteydelser er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;
- iv) brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere og lignende udstyr til transport af containere), der benyttes til transport af gods eller varer, når brugen, rådighedsstillelse eller udlejen er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe eller fly i international trafik;
- v) renter af midler, som er indsat direkte i forbindelse med driften af skibe eller fly i international trafik;
- k) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) De Britiske Jomfruøer, Finansministeren eller en person eller myndighed, der er skriftligt bemyndiget af denne;
 - ii) Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 2

Undgåelse af dobbeltbeskatning

1. Indkomst, som et foretagende i en part oppebærer ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
2. Fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved afståelse af skibe eller fly eller rørlig formue, som er knyttet til driften af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på indkomst og fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 3

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.
3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 4

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de fremgangsmåder, som er påkrævet efter partens lovgivning, er gennemført. Aftalen har virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

2. Uanset denne artikels stykke 1 skal aftalen kun finde anvendelse, når aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem De Britiske Jomfruøer og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 5

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem De Britiske Jomfruøer og Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i København, den 18. maj 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For De Britiske Jomfruøers regering

Kristian Jensen

Dancia Penn

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste

Danmarks regering og De Britiske Jomfruøers regering, som ønsker at indgå en aftale om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Skatter omfattet af aftalen

Denne aftale finder anvendelse på skatter af indkomst og fortjeneste.

Artikel 2

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Bermuda eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder De Britiske Jomfruøer og Danmark;
- b) udtrykket »De Britiske Jomfruøer« betyder De Britiske Jomfruøers territorium som afgrænset ved Jomfruøernes Forfatningsordre af 2007;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i Danmark, enhver person, som i henhold til denne parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den part;
 - ii) i De Britiske Jomfruøer en fysisk person som er ordinært bosiddende i De Britiske Jomfruøer, og et selskab, interessentskab eller anden enhed oprettet i henhold til De Britiske Jomfruøers lovgivning; dog således, at en enhed oprettet i henhold til De Britiske Jomfruøers lovgivning ikke skal anses for hjemmehørende i De Britiske Jomfruøer, medmindre ledelsens sæde befinder sig i De Britiske Jomfruøer;
- e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- f) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- g) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i De Britiske Jomfruøer, Finansministeren eller en person eller myndighed, der er skriftligt bemyndiget af denne;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i

de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 3

Principper for regulering af fortjeneste hos forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en part direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden part, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en part som et foretagende i den anden part,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af foretagenderne, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

Artikel 4

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis et foretagende mener, at de principper, der er fastlagt i artikel 3, ikke er opfyldt i en sag, der er omfattet af denne aftale, kan det, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i den pågældende parts interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor det er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år efter den første meddelelse om den foranstaltning, som er eller formodes at være i strid med de principper, der er fastlagt i artikel 3. Den kompetente myndighed skal så uden forsinkelse underrette den anden parts kompetente myndighed.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.
3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.
4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med det foregående stykke.

Artikel 5

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at betingelserne i henhold til dens lovgivning er opfyldt. Aftalen har virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.
2. Uanset stykke 1 skal aftalen kun finde anvendelse, når aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruer om udveksling af oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 6

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af seksmåneders perioden.
2. Uanset denne artikels stykke 1 vil aftalen være opsagt, uden at der gives meddelelse om opsigelse, på datoen for opsigelse af aftalen, underskrevet den 18. maj 2009 mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer om udveksling af oplysninger i skattesager.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i København, den 18. maj 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For De Britiske Jomfruøers regering

Kristian Jensen

Dancia Penn

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering om oplysninger i skattesager

Danmarks regering og Cayman Islands' regering, der ønsker at indgå en aftale om oplysninger i skattesager, erblevet enige om følgende:

Artikel 1

Aftalens genstand og anvendelsesområde

De kontraherende parter kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration og håndhævelse af de kontraherende parter interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8. De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller, administrative praksis, forbliver gældende, i det omfang de ikke unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheds besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. Denne aftale skal anvendes på følgende skatter, som udskrives af Danmark:
 - i) indkomstskatten til staten (the income tax to the state), og
 - ii) den kommunale indkomstskat (the communal income tax).
2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af aftalen.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:
 - a) udtrykket »kontraherende part« betyder Danmark eller Cayman Islands, alt efter sammenhængen;
 - b) udtrykket »Cayman Islands« betyder Cayman Islands' territorium og indbefatter territorialfarvandet, områder inden for Cayman Islands' maritime grænser og ethvert område, inden for hvilket Cayman Islands' rettigheder med hensyn til havbunden eller dens undergrund og deres naturforekomster i overensstemmelse med international ret kan håndhæves;
 - c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte

blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suveræniserettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;

- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Cayman Islands, Skatteinformationsmyndigheden (Tax Information Authority) eller en person eller myndighed, der er bemyndiget af denne;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- e) udtrykket »person« indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykket »selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel« betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt aktiebørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges »af almenheden«, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- h) udtrykket »vigtigste aktieklasse« betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- i) udtrykket »anerkendt fondsbørs« betyder sådan børs, som de kontraherende parter kompetente myndigheder er blevet enige om;
- j) udtrykket »kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket »offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder kan frit købes, sælges eller indløses af »almenheden«, hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer ikke er underforstået eller udtrykkeligt begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- k) udtrykket »skat« betyder enhver skat, som aftalen finder anvendelse på;
- l) udtrykket »anmodende part« betyder den kontraherende part, som anmoder om oplysninger;
- m) udtrykket »anmodede part« betyder den kontraherende part, som er anmodet om at videregive oplysninger;
- n) udtrykket »foranstaltninger til indhentning af oplysninger« betyder lovgivning og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en kontraherende part i stand til at til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- o) udtrykket »oplysning« betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;
- p) udtrykket »straffelovgivning« betyder al straffelovgivning, der benævnes som sådan i intern lovgivning, uanset om den indeholdes i skattelovgivning, straffelov eller anden lov;
- q) udtrykket »skattestraffesager« betyder skattesager, som omfatter forsætlig adfærd, der kan gøres til genstand for tiltale efter den anmodende parts straffelovgivning.

2. Ved en kontraherende parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning fra den anmodende part videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærden var udøvet på den anmodede parts område.
2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal denne part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.
3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.
4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndigheder har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, der er nævnt i aftalens artikel 1, at indhente og efter anmodning videregive:
 - a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere;
 - b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber, trusts, fonde, »Anstalten« og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere og berettigede; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede. Derudover medfører denne aftale ikke en forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller videregive oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger, medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder.
5. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til aftalen, skal den for at synliggøre den forudsete relevans i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed:
 - a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
 - b) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende part ønsker at modtage dem fra den anmodede part;
 - c) de skattemæssige formål, for hvilke oplysningerne søges;
 - d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, opbevares hos den anmodede part eller besiddes eller kontrolleres af en person, der befinder sig inden for den anmodede parts jurisdiktion;
 - e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
 - f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, at hvis de oplysninger, der anmodes om, havde været i den anmodende parts jurisdiktion, så ville den anmodende parts kompetente myndigheder være i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende parts lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
 - g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

6. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) Skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende part og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen.
- b) Hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

Artikel 6

Skatteundersøgelser i udlandet

1. En kontraherende part kan tillade repræsentanter for den anden kontraherende parts kompetente myndighed at rejse ind i den førstnævnte parts område for at udsørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den sidstnævnte parts kompetente myndighed skal underrette den førstnævnte parts kompetente myndigheder om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.
2. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en af de kontraherende parter kan den anden kontraherende parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den førstnævnte parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den sidstnævnte parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den kontraherende parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anden parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den førstnævnte part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede part er ikke forpligtet til at indhente eller videregive oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente efter sin lovgivning til brug for administrationen eller håndhævelsen af sin egen skattelovgivning. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvor anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale.
2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, dog ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.
3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at indhente oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation er
 - a) frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning eller
 - b) frembragt til brug for eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.

4. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis meddelelse af oplysningerne ville være i strid med almene hensyn (ordre public).
5. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides.
6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skatte-lovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8

Tavshedspligt

Enhver oplysning, som er modtaget af en kontraherende part i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for den kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning og opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til skatter, som udskrives af en kontraherende part. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

Artikel 9

Omkostninger

Tilfælde af omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, skal aftales mellem de kontraherende parter.

Artikel 10

Gensidig aftaleprocedure

1. I tilfælde af, at der opstår vanskeligheder i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale, skal de respektive kompetente myndigheder søge at løse sagen ved gensidig aftale.
2. I tillæg til de aftaler, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parters kompetente myndigheder gensidigt aftale de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. De kontraherende parters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på at opnå enighed i henhold til denne artikel.

Artikel 11

Ikrafttræden

1. Hver af parterne skal skriftligt underrette den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført.
2. Aftalen træder i kraft den tredvte dag modtagelsen af den seneste af disse underretninger og har derefter virkning:
 - a) for skattestraffesager fra og med ikrafttrædelsesdagen, for skatteperioder, der begynder på eller efter den 1. januar 2004, eller, hvis der ikke er nogen skatteperiode, på alle skattekrav, som opstår på eller efter den 1. januar 2004;
 - b) for alle andre sager, som omfattes af artikel 1, for skatteperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvori denne aftale er trådt i kraft, eller, hvis der ikke er noget

skatteår, på alle skattekrav, som opstår på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvori denne aftale er trådt i kraft.

Artikel 12

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsig aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse til den anden part. I så fald ophører aftalen med at have virkning på den første dag i den måned, der følger efter udløbet af den periode på seks måneder, der løber efter datoen for modtagelsen af meddelelsen om opsigelse fra den anden parts side.
2. I tilfælde af opsigelse forbliver begge parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Stockholm, den 1. april 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Cayman Islands' regering

Tom Risdahl Jensen

Alden McLaughlin

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer

Danmarks regering og Cayman Islands' regering, som ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Fysiske personer omfattet af aftalen

Denne aftale finder anvendelse på fysiske personer, der er hjemmehørende i en part eller begge parter.

Artikel 2

Skatter omfattet af aftalen

1. De gældende skatter, på hvilke aftalen finder anvendelse, er:

- a) I Cayman Islands: enhver skat, som pålægges af Cayman Islands, og som er af væsentligt samme art som de eksisterende skatter i Danmark, som omfattes af denne aftale

(herefter omtalt som »Cayman Islands-skat«)

- b) I Danmark:

- i) indkomstskatten til staten,
- ii) den kommunale indkomstskat

(herefter omtalt som »dansk skat«).

2. Aftalen skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. Parternes kompetente myndigheder skal underrette hinanden om enhver væsentlig ændring, der er foretaget i deres skattelovgivning vedrørende fysiske personer.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Cayman Islands eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Cayman Islands og Danmark;
- b) udtrykket »Cayman Islands« betyder Cayman Islands' territorium og indbefatter territorialfarvandet, områder inden for Cayman Islands' maritime grænser og ethvert område, inden for hvilket Cayman Islands' rettigheder med hensyn til havbunden eller dens undergrund og deres naturforekomster i overensstemmelse med international ret kan håndhæves;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder

- i) i Cayman Islands Cayman Islands, Skatteinformationsmyndigheden (Tax Information Authority) eller en person eller myndighed, der er bemyndiget af denne;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
 - f) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en part, med mindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part.
2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en part« betyde:
- a) i Danmark enhver fysisk person, som i henhold til Danmarks lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark;
 - b) i Cayman Islands enhver fysisk person som ifølge disses lovgivning anses som hjemmehørende på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter.
2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal hans status bestemmes efter følgende regler:
- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge parter, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken part han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af parterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den part, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge parter, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal parternes kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 5

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 6, 7, 8 og 9 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde, kun beskattes i denne part, medmindre arbejdet er udført i den anden part. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden part.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, kun beskattes i den førstnævnte part, hvis:
- a) modtageren opholder sig i den anden part i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår; og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden part; og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast forretningssted, som arbejdsgiveren har i den anden part, og gennem hvilket virksomhed helt eller delvis udøves.

3. Stykke 2 i denne artikel finder ikke anvendelse på vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, for personligt arbejde udført i den anden part, og som betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i denne anden part, hvis

- a) modtageren yder tjeneste under dette ansættelsesforhold til en anden person end arbejdsgiveren, og denne person, direkte eller indirekte, overvåger, instruerer eller kontrollerer den måde, hvorpå tjenesten udøves, og
- b) denne tjeneste udgør en integreret del af forretningsvirksomheden, der udøves af denne person.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en part, beskattes i denne part.

Artikel 6

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden part, kan beskattes i denne anden part.

Artikel 7

Kunstnere og sportsfolk

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en part, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden part, kan beskattes i denne anden part.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden fysisk person eller juridisk enhed, kan denne indkomst beskattes i den part, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

Artikel 8

Pensioner

1. Pensioner og lignende vederlag, udbetalinger under den sociale sikringslovgivning samt løbende ydelser, som hidrører fra en part, betalinger efter den sociale sikringslovgivning i en part og betalinger efter enhver anden ordning af midler tilvejebragt af en part kan beskattes i denne part.

2. Udtrykket »løbende ydelse« betyder en fastsat sum, som forfalder afdragsvis på fastsatte tidspunkter livsvarigt eller inden for en fastsat eller forudsigelig periode ifølge en forpligtelse til at erlægge betalingerne mod fuld og dækkende modydelse i form af penge eller penges værdi.

Artikel 9

Offentligt hverv

- 1. a) Gage, løn og andet lignende vederlag, bortset fra en pension, der udbetales af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne part, underafdeling, organ eller myndighed, kan kun beskattes i denne part.
- b) Sådan gage, løn og lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden part, hvis hvervet er udført i denne part, og den fysiske person er hjemmehørende i denne part og ikke blev hjemmehørende i denne part alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 5, 6 og 7 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en part, eller en dertil hørende politisk underafdeling, offentligretligt organ eller lokal myndighed.

Artikel 10

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en part, var hjemmehørende i den anden part, og som opholder sig i den førstnævnte part udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne part, under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne part.

Artikel 11

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Cayman Islands skal dobbeltbeskatning undgås i overensstemmelse med Cayman Islands' lovgivning.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i Cayman Islands, skal Danmark - medmindre bestemmelserne i litra c medfører andet - indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Cayman Islands.
- b) Sådant fradrag skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Cayman Islands.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i Cayman Islands, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Cayman Islands.

Artikel 12

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en fysisk person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls-spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 13

Ikrafttræden

1. Hver af parterne skal skriftligt underrette den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført.
2. Aftalen træder i kraft den tredvte dag modtagelsen af den seneste af disse underretninger og har derefter virkning
 - a) i Cayman Islands fra og med denne dato;
 - b) i Danmark, med hensyn til dansk skat, på skatter, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.
3. Denne aftale har virkning under forudsætning af, at aftalen underskrevet den 1. april 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering Danmark om oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 14

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for så vidt angår indkomstskatter på skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Paris, den 19. juni 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

Mikkel Lotz Felter

For Cayman Islands' regering

William McKeever Bush

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik

Danmarks regering og Cayman Islands' regering, som ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) Udtrykket »part« betyder Danmark eller Cayman Islands alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Danmark og Cayman Islands;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Cayman Islands« betyder Cayman Islands' territorium og indbefatter territorialfarvandet, områder inden for Cayman Islands' maritime grænser og ethvert område, inden for hvilket Cayman Islands' rettigheder med hensyn til havbunden eller dens undergrund og deres naturforekomster i overensstemmelse med international ret kan håndhæves;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) Udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i Danmark, enhver person, som i henhold til Danmarks lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelses sæde, registreringssted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den part;
 - ii) i Cayman Islands enhver person som ifølge disses lovgivning anses som hjemmehørende på grund af bopæl, hjemsted, registreringssted, ledelses sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter dog således, at en enhed ikke skal anses for hjemmehørende i Cayman Islands, medmindre dets ledelse og aktive forretningsudøvelse foregår i Cayman Islands;
- g) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- h) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- i) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en part, medmindre skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden part;
- j) udtrykket »indkomst ved drift af skibe eller fly i international trafik« betyder indtægter, bruttoindkomster og fortjeneste opnået ved:
 - i) sådan drift af skibe og fly til transport af passagerer og gods;

- ii) udleje af skibe eller fly ubemandet (on charter basis), når udlejen er af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;
- iii) salg af billetter og tilsvarende dokumenter og ydelse af tjenesteydelser, der er forbundet ved sådan drift, enten for foretagendet selv eller for ethvert andet foretagende, når sådant salg af billetter eller tilsvarende dokumenter eller ydelse af tjenesteydelser er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe og fly i international trafik;
- iv) brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere), der benyttes til transport af gods eller varer, når brugen, rådighedsstillelse eller udlejen er direkte forbundet med eller af underordnet betydning i forhold til driften af skibe eller fly i international trafik;
- v) renter af midler, som er indsat direkte i forbindelse med driften af skibe eller fly i international trafik;
- k) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
 - ii) i Cayman Islands Cayman Islands, Skatteinformationsmyndigheden (Tax Information Authority) eller en person eller myndighed, der er bemyndiget af denne.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 2

Undgåelse af dobbeltbeskatning

1. Indkomst, som et foretagende i en part oppebærer ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
2. Fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved afståelse af skibe eller fly eller rørlig formue, som er knyttet til driften af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne part.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på indkomst og fortjeneste, som et foretagende i en part oppebærer ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 3

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor han er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.
3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 4

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de fremgangsmåder, som er påkrævet efter partens lovgivning, er gennemført. Aftalen har virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

2. Denne aftale har virkning under forudsætning af, at aftalen underskrevet den 1. april 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering om oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 5

Opsigelse

Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning for skatter, som opkræves for ethvert skatteår, der begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 17. juni 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

For Cayman Islands' regering

Mikkel Lotz Felter

William McKeeva Bush

(Oversættelse)

Aftale mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste

Danmarks regering og Cayman Islands' regering, som ønsker at indgå en aftale om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Skatter omfattet af aftalen

1. De gældende skatter, på hvilke aftalen finder anvendelse, er:

- a) I Cayman Islands:
 - i) enhver skat, som pålignes af Cayman Islands, og som er af væsentligt samme art som de eksisterende skatter i Danmark, som omfattes af denne aftale
 (herefter omtalt som »Cayman Islands-skat«);
- b) i Danmark:
 - i) indkomstskatten til staten,
 - ii) den kommunale indkomstskat
 (herefter omtalt som »dansk skat«).

Artikel 2

Definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »part« betyder Cayman Islands eller Danmark alt efter sammenhængen; udtrykket »parterne« betyder Cayman Islands og Danmark.
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Cayman Islands« betyder Cayman Islands' territorium og indbefatter territorialfarvandet, områder inden for Cayman Islands' maritime grænser og ethvert område, inden for hvilket Cayman Islands' rettigheder med hensyn til havbunden eller dens undergrund og deres naturforekomster i overensstemmelse med international ret kan håndhæves;
- d) udtrykket »hjemmehørende i en part« betyder
 - i) i Danmark, enhver person, som i henhold til Danmarks lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted eller ethvert andet kriterium af lignende karakter; dette udtryk omfatter dog ikke en person, som udelukkende er skattepligtig til en part af indkomst fra kilder i den part;
 - ii) i Cayman Islands enhver person som ifølge disses lovgivning anses som hjemmehørende på grund af bopæl, hjemsted, registreringssted, ledelses sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter dog således, at en enhed ikke skal anses for hjemmehørende i Cayman Islands, medmindre dets ledelse og aktive forretningsudøvelse foregår i Cayman Islands.
- e) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed;

- f) udtrykket »foretagende i en part« betyder et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i denne part;
- g) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Cayman Islands, Skatteinformationsmyndigheden (Tax Information Authority) eller en person eller myndighed, der er bemyndiget af denne;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en parts anvendelse af aftalen på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne part.

Artikel 3

Principper for regulering af fortjeneste hos forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en part direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden part, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en part som et foretagende i den anden part,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af foretagenderne, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

Artikel 4

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis et foretagende mener, at de principper, der er fastlagt i artikel 3, ikke er opfyldt i en sag, der er omfattet af denne aftale, kan det, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i den pågældende parts interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den part, hvor det er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år efter den første meddelelse om den foranstaltning, som er eller formodes at være i strid med de principper, der er fastlagt i artikel 3. Den kompetente myndighed skal så uden forsinkelse underrette den anden parts kompetente myndighed.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med det foregående stykke.

Artikel 5

Ikrafttræden

1. Hver af parterne skal skriftligt underrette den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført.
2. Aftalen træder i kraft den tredvte dag modtagelsen af den seneste af disse underretninger og har derefter virkning
 - i) for så vidt angår kildeskatter på beløb, der er betalt eller bogført på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter den dato, hvor aftalen er trådt i kraft;
 - ii) for så vidt angår andre indkomstskatter på skatter, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.
3. Denne aftale har virkning under forudsætning af, at aftalen underskrevet den 1. april 2009 mellem Danmarks regering og Cayman Islands' regering Danmark om oplysninger i skattesager har virkning.

Artikel 6

Opsigelse

Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en part. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører aftalen med at have virkning

- i) for så vidt angår kildeskatter på beløb, der er betalt eller bogført på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden;
- ii) for så vidt angår andre indkomstskatter på skatter, der opkræves for ethvert skatteår, som begynder på eller efter den første dag i januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 17. juni 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Danmarks regering

Mikkel Lotz Felter

For Cayman Islands' regering

William McKeever Bush

(Oversættelse)

**Aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De
Nederlandske Antiller om udveksling af oplysninger vedrørende skatter**

Kongeriget Danmark

og

Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller,
der ønsker at fremme udvekslingen af oplysninger vedrørende skatter,
erblevet enige om følgende:

Artikel 1

Denne aftales genstand og anvendelsesområde

1. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration og håndhævelse af de kontraherende parter interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8. De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller, administrative praksis, forbliver gældende, i det omfang de ikke unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.
2. For så vidt angår Kongeriget Nederlandene finder denne aftale kun anvendelse på De Nederlandske Antiller.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheds besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. De skatter, som omfattes af denne aftale, er:
 - a) I De Nederlandske Antiller:
 - indkomstskatten (inkomstenbelasting);
 - lønskatten (loonbelasting);
 - kapitalgevinstskatten (winstbelasting);
 - tillægsskatten til indkomst- og kapitalgevinstskatten (opcenten op de inkomsten- em winstbelasting);
 - b) i Danmark:
 - indkomstskatten til staten;
 - den kommunale indkomstskat.
2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af væsentligt samme art, der efter datoen for denne aftales undertegnelse

udskrives som tillæg til, eller i stedet for, hvis de kontraherende parter kompetente myndigheder bliver enige herom. Herudover kan fortegnelsen over de omfattede skatter udvides eller ændres efter gensidig aftale mellem de kontraherende parter i form af brevveksling. De kontraherende parter kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af denne aftale.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:

- a) udtrykket »kontraherende part« betyder Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller eller Kongeriget Danmark, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »De Nederlandske Antiller« betyder den del af Kongeriget Nederlandene, der befinder sig i det Caribiske område, og som udgøres af øterritorierne Bonaire, Curacao, Saba, St. Eustatius og den nederlandske del af St. Maarten, herunder disses territorialfarvande og den del af havbunden og dens undergrund under Det Caribiske Hav, hvorover Kongeriget Nederlandene kan udøve suverænitetsrettigheder i overensstemmelse med folkeretten, dog med undtagelse af den del deraf, der henføres til Aruba;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- d) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i De Nederlandske Antiller, finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- e) udtrykket »person« indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykket »selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel« betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt aktiebørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges »af almenheden«, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- h) udtrykket »vigtigste aktieklasse« betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- i) udtrykket »anerkendt fondsbørs« betyder sådan børs, som de kontraherende parter kompetente myndigheder er blevet enige om;
- j) udtrykket »kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket »offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning« betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder kan frit købes, sælges eller indløses af »almenheden«, hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer ikke er underforstået eller udtrykkeligt begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- k) udtrykket »skat« betyder enhver skat, som denne aftale finder anvendelse på;

- l) udtrykket »anmodende part« betyder den kontraherende part, som anmoder om oplysninger;
- m) udtrykket »anmodede part« betyder den kontraherende part, som er anmodet om at videregive oplysninger;
- n) udtrykket »foranstaltninger til indhentning af oplysninger« betyder lovgivning og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en kontraherende part i stand til at til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- o) udtrykket »oplysning« betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;
- p) udtrykket »straffelovgivning« betyder al straffelovgivning, der benævnes som sådan i intern lovgivning, uanset om den indeholdes i skattelovgivning, straffelov eller anden lov;
- q) udtrykket »skattestraffesager« betyder skattesager, som omfatter forsætlig adfærd, der kan gøres til genstand for tiltale efter den anmodende parts straffelovgivning;

2. Ved en kontraherende parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning fra den anmodende part videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærden var udøvet på den anmodede parts område.
2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal denne part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.
3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.
4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndighed har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, der er nævnt i aftalens artikel 1, at indhente og efter anmodning videregive:
 - a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere;
 - b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber, trusts, fonde, »Anstalten« og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere, berettigede og tilsynsførende; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede. Derudover medfører denne aftale ikke en forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller videregive oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger, medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder.
5. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til denne aftale, skal den for at synliggøre den forudsete relevans i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed:
 - a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;

- b) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende part ønsker at modtage dem fra den anmodede part;
 - c) de skattemæssige formål, for hvilke oplysningerne søges;
 - d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, opbevares hos den anmodede part eller besiddes eller kontrolleres af en person, der befinder sig inden for den anmodede parts jurisdiktion;
 - e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
 - f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, at hvis de oplysninger, der anmodes om, havde været i den anmodende parts jurisdiktion, så ville den anmodende parts kompetente myndigheder være i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende parts lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen om oplysninger er i overensstemmelse med denne aftale;
 - g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.
6. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videregende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:
- a) skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende part og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen;
 - b) hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

Artikel 6

Skatteundersøgelser i udlandet

1. En kontraherende part kan tillade repræsentanter for den anden kontraherende parts kompetente myndighed at rejse ind i den førstnævnte parts område for at udsørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den sidstnævnte parts kompetente myndighed skal underrette den førstnævnte parts kompetente myndigheder om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.
2. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en af de kontraherende parter kan den anden kontraherende parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den førstnævnte parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den sidstnævnte parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den kontraherende parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anden parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den førstnævnte part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede part er ikke forpligtet til at indhente eller videregive oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente efter sin lovgivning til brug for administrationen eller håndhævelsen af sin egen skattelovgivning. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvor anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale.
2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, dog ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.
3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at indhente oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation er
 - a) frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning eller
 - b) frembragt til brug for eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.
4. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis meddelelse af oplysningerne ville være i strid med almene hensyn (ordre public).
5. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides af den skattepligtige.
6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skattelovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8

Tavshedspligt

Enhver oplysning, som er modtaget af en kontraherende part i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for den kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning og opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til skatter omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

Artikel 9

Omkostninger

Medmindre de kontraherende parter kompetente myndigheder aftaler andet, skal almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den anmodede part, og ekstraordinære omkostninger, der er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand (herunder omkostninger til at engagere udenforstående rådgivere i forbindelse med retssager eller lignende) bæres af den anmodende part. Efter anmodning fra en af de kontraherende parter skal de kompetente myndigheder i nødvendigt omfang konsultere hinanden om denne artikel, og i særdeleshed skal den anmodede parts kompetente myndighed

konsultere den anmodende parts kompetente myndighed på forhånd, hvis omkostningerne ved at videregive oplysninger med hensyn til en særlig anmodning kan forventes at være væsentlige.

Artikel 10

Effektuerende lovgivning

De kontraherende parter skal gennemføre enhver lovgivning, der er nødvendig for at overholde og effektuere vilkårene for denne aftale.

Artikel 11

Gensidig aftaleprocedure

1. De kontraherende parters kompetente myndigheder skal i fællesskab søge at løse eventuelle vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale.
2. I tillæg til de bestræbelser, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parters kompetente myndigheder gensidigt aftale de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. De kontraherende parters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på denne artikel.

Artikel 12

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste dato, hvorpå hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning for, at denne aftale kan træde i kraft, er gennemført.
2. Bestemmelserne i denne aftale finder også anvendelse oplysninger, som tidsmæssigt er ældre end denne aftales ikrafttræden.

Artikel 13

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende part. Hver af de kontraherende parter kan opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse til den anden part mindst seks måneder før udløbet af ethvert kalenderår, der begynder ved eller efter udløbet af en periode på to år fra datoen for dens ikrafttræden.
2. I så fald ophører aftalen med at have virkning fra den første januar i det kalenderår, der følger efter det, hvori meddelelsen er givet.
2. Uanset en eventuel opsigelse af denne aftale forbliver de kontraherende parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 10. september 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmark

For Kongeriget Nederlandene for så vidt angår
De Nederlandske Antiller

(Oversættelse)

**Aftale til fremme af økonomiske forbindelser mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget
Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller**

Kongeriget Danmark

og

Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller

Idet Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller (»parterne«) har indgået en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager;

idet både Danmark og De Nederlandske Antiller har forpligtet sig til at arbejde hen imod et internationalt finansielt system, som er uden forvridninger som følge af mangel på gennemsigtighed og mangel på effektiv udveksling af oplysninger i skattesager;

idet Danmark ønsker at bistå De Nederlandske Antiller med spredning af dets økonomi;

er parterne derfor nu blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:

- a) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- b) udtrykket »De Nederlandske Antiller« betyder den del af Kongeriget Nederlandene, der befinder sig i det Caribiske område, og som udgøres af øterritorierne Bonaire, Curacao, Saba, St. Eustatius og den nederlandske del af St. Maarten, herunder disses territorialfarvande og den del af havbunden og dens undergrund under Det Caribiske Hav, hvorover Kongeriget Nederlandene kan udøve suverænitetsrettigheder i overensstemmelse med folkeretten, dog med undtagelse af den del deraf, der henføres til Aruba;
- c) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i) i Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - ii) i De Nederlandske Antiller, finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- d) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

2. Ved en parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 2

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale skal udtrykkene »selskab, der er hjemmehørende i Danmark,« og »selskab, der er hjemmehørende i De Nederlandske Antiller,« betyde ethvert selskab, som i henhold til en parts lovgivning er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Udtrykkene »selskab, der er hjemmehørende i Danmark,« og »selskab, der er hjemmehørende i De Nederlandske Antiller,« omfatter ikke et selskab, som er skattepligtigt i en part udelukkende af indkomst fra kilder i den part;
2. Hvis et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge parter, skal parternes kompetente myndigheder søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 3

Indkomst fra fast driftssted

Når et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, har et fast driftssted i De Nederlandske Antiller, skal Danmark undtage fortjeneste, som kan henføres til dette driftssted, fra skat, under forudsætning af, at hovedparten af fortjenesten hidrører fra aktiviteter som nævnt i artikel 5.

Artikel 4

Udbytte

Når et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, direkte ejer aktier, der repræsenterer 100 pct. af stemmerettighederne i et selskab, der er hjemmehørende i De Nederlandske Antiller, skal Danmark undtage udbytte, der udloddes af det sidstnævnte selskab, fra skat, under forudsætning af, at hovedparten af fortjenesten i det sidstnævnte selskab hidrører fra aktiviteter som nævnt i artikel 5.

Artikel 5

Aktiviteter omfattet af aftalen

1. Artikel 3 og 4 finder kun anvende på fortjeneste, respektive udbytte, der betales af fortjeneste, som hovedsagelig hidrører fra følgende aktiviteter (undtagen finansielle aktiviteter bortset fra sådanne, der er knyttet til normal drift af virksomhed):
 - a) industriel og fremstillingsmæssig aktivitet;
 - b) turisme (herunder restaurationer og hoteller);
 - c) en byggeplads eller et konstruktions, samle- eller monteringsarbejde;
 - d) landbrug;
 - e) minedrift;
 - f) olie- og gasaktiviteter og energiproduktion eller –forsyning;
 - g) montering, drift eller vedligeholdelse af faste eller flytbare telekommunikationssystemer.
2. Retten for ethvert selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til i De Nederlandske Antiller at indlede aktiviteter opregnet i det foregående stykke er undergivet De Nederlandske Antillers gældende nationale lovgivning.

Artikel 6

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis et selskab mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge parter, for det medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan det, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse parters interne lovgivning, indbringe sin sag

for den kompetente myndighed i den part, hvori det er hjemmehørende. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet det den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden part med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i parternes interne lovgivning.

3. Parternes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

4. Parternes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 7

Varighed

Denne aftale gælder i en periode på 10 år regnet fra den dato, hvor denne aftale først finder anvendelse. Denne periode kan forlænges ved gensidig aftale mellem parternes kompetente myndigheder.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter den seneste af de datoer, hvor hver af parterne skriftligt har underrettet den anden om, at de foranstaltninger, som er forfatningsmæssigt eller på anden måde påkrævet i deres respektive lande, er overholdt. Aftalen finder anvendelse på indkomst optjent i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvori denne aftale er trådt i kraft.

Artikel 9

Opsigelse

1. Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en af parterne. Hver af parterne kan opsiges aftalen ved at give skriftligt meddelelse om opsigelse mindst seks måneder inden udløbet af ethvert kalenderår. I så fald ophører denne aftale med at have virkning for skatteår og –perioder, der begynder efter udløbet af det kalenderår, i hvilket der er givet meddelelse om opsigelse.

2. Denne aftale udgør et supplement til aftalen om udveksling af oplysninger indgået mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller, underskrevet den 10. september 2009, og finder kun anvendelse, når og så længe den sidstnævnte aftale finder anvendelse.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede i denne egenskab af de respektive parter, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 10. september 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmark

For Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De
Nederlandske Antiller

Bemærkninger til lovforslaget

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Nærmere om skatteaftalerne*
 - 2.1. *Aftalerne om udveksling af oplysninger*
 - 2.1.1. *Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne*
 - 2.1.1.1. *Artikel 1 om aftalens anvendelsesområde*
 - 2.1.1.2. *Artikel 2 om jurisdiktion*
 - 2.1.1.3. *Artikel 3 om skatter omfattet af aftalen*
 - 2.1.1.4. *Artikel 4 om definitioner*
 - 2.1.1.5. *Artikel 5 om udveksling af oplysninger efter anmodning*
 - 2.1.1.6. *Artikel om spontan udveksling af oplysninger*
 - 2.1.1.7. *Artikel om skatteundersøgelser i udlandet (artikel 6)*
 - 2.1.1.8. *Artikel om mulighed for at afslå en anmodning (artikel 7)*
 - 2.1.1.9. *Artikel om tavshedspligt (artikel 8)*
 - 2.1.1.10. *Artikel om beskyttelsesforanstaltninger ("safeguards")*
 - 2.1.1.11. *Artikel om omkostninger*
 - 2.1.1.12. *Artikel om præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger*
 - 2.1.1.13. *Artikel om effektuerende lovgivning*
 - 2.1.1.14. *Artikel om sprog*
 - 2.1.1.15. *Artikel om gensidige aftaleprocedurer*
 - 2.1.1.16. *Artikler om ikrafttræden og opsigelse*
 - 2.2. *Aftalerne til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer*
 - 2.2.1. *Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne*
 - 2.2.1.1. *Artikel 1. Personer omfattet af aftalen*
 - 2.2.1.2. *Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen*
 - 2.2.1.3. *Artikel 3. Almindelige definitioner*
 - 2.2.1.4. *Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted*
 - 2.2.1.5. *Artikel 5. Personligt arbejde i tjenesteforhold*
 - 2.2.1.6. *Artikel 6. Bestyrelses honorar*
 - 2.2.1.7. *Artikel 7. Kunstnere og sportsfolk*
 - 2.2.1.8. *Artikel 8. Pensioner*
 - 2.2.1.9. *Artikel 9. Offentlige hverv*
 - 2.2.1.10. *Artikel 10. Studenter*
 - 2.2.1.11. *Artikel 11. Ophævelse af dobbeltbeskatning*
 - 2.2.1.12. *Artikel 12. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler*
 - 2.2.1.13. *Artikler om ikrafttræden og opsigelse*
 - 2.3. *Aftalerne til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik*
 - 2.3.1. *Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne*
 - 2.3.1.1. *Artikel 1. Definitioner*
 - 2.3.1.2. *Artikel 2. Ophævelse af dobbeltbeskatning*
 - 2.3.1.3. *Artikel 3. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler*
 - 2.3.1.4. *Artikler om ikrafttræden og opsigelse*

- 2.4. *Aftalerne om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste*
 - 2.4.1. *Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne*
 - 2.4.1.1. *Artikel 1. Skatter omfattet af aftalen*
 - 2.4.1.2. *Artikel 2. Definitioner*
 - 2.4.1.3. *Artikel 3. Principper for regulering af fortjeneste hos forbundne foretagender*
 - 2.4.1.4. *Artikel 4. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler*
 - 2.4.1.5. *Artikler om ikrafttræden og opsigelse*
- 2.5. *Aftalerne til fremme af økonomiske forbindelser*
 - 2.5.1. *Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne*
 - 2.5.1.1. *Artikel 1. Definitioner*
 - 2.5.1.2. *Artikel 2. Skattemæssigt hjemsted*
 - 2.5.1.3. *Artikel 3. Indkomst fra fast driftssted*
 - 2.5.1.4. *Artikel 4. Udbytte*
 - 2.5.1.5. *Artikel 5. Omfattede aktiviteter*
 - 2.5.1.6. *Artikel 6. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler*
 - 2.5.1.7. *Artikler om varighed, ikrafttræden og opsigelse*
3. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
4. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde skatteaftaler med de britiske besiddelser Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands samt de nederlandske besiddelser Aruba og De Nederlandske Antiller. De britiske aftaleparter er hver for sig bemyndiget af Det Forenede Kongerige til på egen hånd at forhandle, indgå, gennemføre og opsiges aftaler om udveksling af oplysninger i skattesager, mens tilsvarende aftaler med de nederlandske besiddelser formelt indgås af Kongeriget Nederlandene for så vidt angår den pågældende besiddelse. Baggrunden for disse aftaler er nærmere omtalt i afsnit 2.1.

I tilknytning til aftalerne om udveksling af oplysninger i skattesager har Danmark indgået andre aftaler. Med Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands har Danmark således indgået aftaler om

- undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer,
- undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, samt
- adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste.

Med Aruba og Nederlandske Antiller er der i tilknytning til aftalerne om udveksling af oplysninger i skattesager indgået aftaler til fremme af økonomiske forbindelser.

For Cayman Islands' vedkommende er aftalen om oplysninger i skattesager indgået den 1. april 2009 i Stockholm, mens de tre øvrige aftaler er indgået den 17. juni 2009 i Paris. Endvidere er aftalerne indgået som følger:

- Aftaler med Bermuda er indgået den 16. april 2009 i Washington.
- Aftaler med De Britiske Jomfruøer er indgået den 18. maj 2009 i København.
- Aftaler med Aruba er indgået den 10. september 2009 i Paris.
- Aftaler med De Nederlandske Antiller er indgået den 10. september 2009 i Paris.

I alle tilfælde har de britiske og nederlandske skattejurisdiktioner ved samme lejlighed indgået tilsvarende aftaler med de seks øvrige nordiske skattejurisdiktioner (Finland, Færøerne, Grønland, Island, Norge og Sverige.)

Lovens vedtagelse er nødvendig for, at regeringen kan gennemføre de i alt 16 aftalers bestemmelser i Danmark, når deres betingelser herfor er opfyldt.

Aftalerne om udveksling af oplysninger i skattesager medfører, at de danske skattemyndigheder kan indhente oplysninger fra myndighederne på henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller til brug ved dansk beskatning. Aftalerne bidrager dermed til at modvirke, at dansk beskatning kan omgås ved transaktioner med parter i de pågældende jurisdiktioner.

I tilknytning til aftalerne om udveksling af oplysninger har Danmark som nævnt indgået andre skatteaftaler med jurisdiktionerne på afgrænsede område. Formålet hermed er at medvirke til den erhvervsmæssige og økonomiske udvikling på øerne, så andre end finansielle virksomheder kan etableres der. Aftalerne medvirker til at fremme de økonomiske forbindelser mellem Danmark og de pågældende jurisdiktioner. Disse aftaler indgås på initiativ af den pågældende aftalepart, og den nærmere udformning heraf afhænger af aftalepartens individuelle ønsker.

Med de britiske besiddelser er der indgået skatteaftaler, der ophæver international dobbeltbeskatning i forholdet mellem Danmark og henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands for så vidt angår fysiske personer og for så vidt angår rederier og flyselskaber med international trafik. Desuden er der indgået aftaler om, at forbundne foretagender i Danmark og på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands kan få løst konkrete problemer med dobbeltbeskatning som følge af uenighed mellem de to parter skattemyndigheder om korrekt prisfastsættelse ved koncern-interne transaktioner.

Med de nederlandske besiddelser er der indgået aftaler til fremme af økonomiske forbindelser. Disse har på et begrænset område samme skattemæssige virkninger som en dobbeltbeskatningsoverenskomst, idet Danmark forpligter sig til ikke at beskatte indtægter fra danske selskabers faste driftssteder og udbytte fra 100 pct.-ejede datterselskaber på henholdsvis Aruba og De Nederlandske Antiller, hvis aktiviteterne vedrører nærmere opregnede brancher, herunder byggeri, turisme, industri, landbrug og telekommunikation.

2. Nærmere om skatteaftalerne

De indgåede aftaler er i det væsentlige parallelle. Nedenfor kommenteres de fem typer af aftaler derfor under ét. Endvidere indeholder afsnit 2.1.-2.5. nedenfor en gennemgang artikel for artikel af aftalernes indhold og struktur. I den forbindelse kommenteres de væsentligste individuelle afvigelser, strukturelt og indholdsmæssigt, de fem aftaler imellem. Det bemærkes dog, at man derudover ved en sammenligning af aftalerne vil kunne se et større antal mindre formuleringstekniske afvigelser. Det skyldes, at man fra dansk side har imødekommet individuelle formuleringsmæssige ønsker fra aftaleparterne dér, hvor det er vurderet, at afvigelserne ikke har nogen materiel betydning. Sådanne rent formuleringstekniske afvigelser er ikke kommenteret i bemærkningerne til dette lovforslag.

2.1. Aftalerne om udveksling af oplysninger

Disse aftaler er indgået som led i OECDs arbejde med at bekæmpe skadelig skattepraksis. Som led i dette arbejde opfordrer OECD jurisdiktioner med såkaldte offshore centre til at samarbejde med organisationen. Offshore centre er sædvanligvis karakteriseret ved et højt antal finansielle institutioner, som har transaktioner med kunder, der ikke er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, kombineret med lav eller ingen beskatning, lempelig finansiell regulering, bankhemmelighed og anonymitet.

OECD vil ikke pålægge jurisdiktioner med offshore centre at forhøje deres beskatning. Organisationen ønsker derimod, at jurisdiktionerne skal sikre, at deres finansielle institutter ikke udnyttes til skatteomgåelse eller -unddragelse i andre lande. 33 jurisdiktioner med offshore centre (såkaldt samarbejdsvillige partnere), herunder bl.a. de fem, som der nu er indgået aftaler med, har forpligtet sig over for OECD til gennemsigtighed og udveksling på skatteområdet.

En arbejdsgruppe med medlemmer fra både OECD-landene og jurisdiktionerne har udarbejdet en model, der er offentliggjort i 2002, til en aftale om udveksling af oplysninger i skattesager, som jurisdiktionerne efter deres forpligtelse overfor OECD skal indgå med de lande, der ønsker det.

Danmark har sammen med de 6 andre nordiske skattejurisdiktioner (Finland, Færøerne, Grønland, Island, Norge og Sverige) forhandlet med henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller om sådanne aftaler om udveksling af oplysninger i skattesager. Alle aftalerne følger i det væsentlige den ovennævnte OECD-modelaftale. Aftalen med Cayman Islands ligger i særdeleshed meget tæt op ad modelaftalen og indeholder kun mindre afvigelser, hovedsagelig af formuleringsteknisk karakter.

Det nævnte samarbejde mellem de nordiske skattejurisdiktioner har tidligere afsluttet forhandlinger med Isle Of Man, Guernsey og Jersey om bl.a. de skatteaftaler, som Folketinget har bemyndiget regeringen til at tiltræde ved lov nr. 471 af 17. juni 2008 (Isle Of Man) og lov nr. 284 af 15. april 2009 (Guernsey og Jersey). Der foregår fortsat forhandlinger med en række andre jurisdiktioner med offshore centre, der har forpligtet sig over for OECD (samarbejdsvillige partnere).

Aftalerne om udveksling af oplysninger sikrer, at skattemyndighederne i Danmark og på henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller giver hinanden bistand i skattesager. Bistanden kan enten bestå i, at parterne udveksler oplysninger efter anmodning, eller i, at embedsmænd fra den ene part deltager i undersøgelser, som den anden part foretager på sit territorium. Med Aruba er det derudover aftalt, at udveksling af oplysninger kan ske spontant, altså uden en anmodning fra den anden part. Når der foreligger en anmodning fra skattemyndighederne i Danmark, skal skattemyndighederne på henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller altså sende oplysninger til de danske myndigheder. Hvis myndighederne i den adspurgte jurisdiktion ikke selv er i besiddelse af de pågældende oplysninger, skal de indhente oplysningerne fra personer og selskaber m.v. på det pågældende sted. Det gælder også, selv om myndighederne ikke selv behøver oplysningerne til brug for lokal beskatning. Jurisdiktionerne har pligt til at sikre, at deres myndigheder har hjemmel til at indhente og videresende oplysninger, der besiddes af banker og andre finansielle institutioner m.v.

Aftalerne om udveksling af oplysninger indeholder ikke som sådanne bestemmelser, der regulerer beskatningsretten til indtægter mellem aftaleparterne. Indgåelsen af aftaler af denne karakter vil imidlertid i to sammenhænge medføre en ændret skattemæssig behandling.

For det første vil indgåelsen af aftalen medføre, at beskatningen af udbytte, der udloddes fra danske selskaber til fysiske eller juridiske personer, som er hjemmehørende i aftaleparten, og som ejer mindre end 10 pct. af det udbyttegivende selskab, nedsættes fra 28 pct. til 15 pct. Tilsvarende gælder ved afståelse af aktier til det danske selskab, der har udstedt aktierne. Dette følger af henholdsvis kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2, som affattet ved lov nr. 335 af 7. maj 2008 om ændring

af forskellige skattelove (Diverse EU-tilpasninger af skattelovgivningen). Beskatningen af udbytte m.v. til en udenlandsk modtager er som udgangspunkt 28 pct., men nedsættes til 15 pct., hvis modtageren er hjemmehørende i en anden stat m.v., som har en aftale med Danmark, der forpligter de to parter skattemyndigheder til at deltage i udveksling af oplysninger i skattesager.

For det andet vil indgåelsen af aftalen helt eller delvis medføre, at selskabsskattelovens § 2 C, som indsat ved lov nr. 530 af 17. juni 2008, ikke finder anvendelse. Selskabsskattelovens § 2 C går ud på, at filialer, kommanditselskaber og andre skattemæssigt transparente enheder beskattes som aktieselskaber, når direkte ejere af mere end 50 pct. af kapitalen eller stemmerne er hjemmehørende i en eller flere fremmede stater, der enten anser kommanditselskabet m.v. for at være et selvstændigt skattesubjekt eller ikke har nogen aftale om udveksling af oplysninger i skattesager med de danske skattemyndigheder. Formålet med at indføre disse regler har været at undgå, at f.eks. kommanditselskaber udnytter forskelle i den skattemæssige kvalifikation af kommanditselskabet i henholdsvis dansk og amerikansk skattelovgivning til at undgå beskatning af indkomst i kommanditselskabet. Fritagelsen for anvendelsen af selskabsskattelovens § 2 C gælder dog for alle lande og jurisdiktioner, der udveksler oplysninger i skattesager med Danmark, medmindre de pågældende lande og jurisdiktioner i deres nationale lovgivning har regler om, at de berørte kommanditselskaber m.v. anses for selvstændige skattesubjekter. Det kan f.eks. være regler svarende til de amerikanske »check-the-box«-regler, der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget om selskabsskattelovens § 2 C, lovforslag L 181, Folketinget 2007-8, 2. samling, afsnit 2.2. Virkningen af, at de berørte skattejurisdiktioner indgår en aftale med Danmark om udveksling af oplysninger i skattesager, vil være, at selskabsskattelovens § 2 C ikke finder anvendelse, medmindre den pågældende jurisdiktion allerede har eller senere måtte indføre regler om, at enheder, der efter dansk ret anses for transparente, er selvstændige skattesubjekter i den pågældende jurisdiktion.

2.1.1. Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne

2.1.1.1. Artikel 1 om aftalens anvendelsesområde

Alle aftalerne indledes med en artikel 1, der angiver aftalens anvendelsesområde. Dette er udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning, tvangsfuldbyrdelse eller opkrævning af skatter, som er omfattet af aftalen, eller til undersøgelse af skattesager eller strafferetslig forfølgning af skattesager. Aftalerne omfatter således både civile skattesager og skattestraffesager. De udvekslede oplysninger skal behandles fortroligt; alle aftalerne indeholder en særskilt artikel herom, som der henvises til.

Aftalerne med Aruba, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller indeholder en tilføjelse om, at de beskyttelsesforanstaltninger, der tilkommer en person i henhold til den anmodede parts lovgivning eller administrative praksis, forbliver gældende, men ikke må hindre eller forsinke effektiv udveksling af oplysninger. Dette vilkår gælder også i forhold til Bermuda og De Britiske Jomfruøer, men er her udskilt i en særlig artikel (artikel 9).

Aftalerne med Aruba og De Nederlandske Antiller, der formelt er indgået med Kongeriget Nederlandene, indeholder et stk. 2, der begrænser anvendelsesområdet til den pågældende ø eller øgruppe.

2.1.1.2. Artikel 2 om jurisdiktion

Alle aftalerne indeholder en artikel om jurisdiktion. I aftalerne med Aruba, Bermuda, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller fastslås det blot, at aftalen ikke forpligter en part til at udlevere oplysninger, hvis oplysningerne hverken er i en myndigheds besiddelse eller besiddes eller kan fremskaffes af personer, der befinder sig på partens territorium.

I aftalen med De Britiske Jomfruøer er artiklen formuleret positivt. Det fastslås således, at den anmodede parts kompetente myndighed skal afgive oplysninger uafhængig af, om den person, der ønskes oplysninger om, eller den person, der besidder oplysningerne, er statsborger eller hjemmehørende i den

pågældende part eller ej, og på betingelse af, at oplysningerne findes på territoriet eller besiddes eller kan fremskaffes af en person, der befinder sig på partens territorium.

2.1.1.3. Artikel 3 om skatter omfattet af aftalen

Alle aftalerne indeholder en artikel om skatter omfattet af aftalen. For så vidt angår aftalen med Bermuda omfatter denne »direkte skatter af enhver art og beskrivelse, som udskrives i parterne«. De fire øvrige aftaler indeholder specificerede lister.

For Danmarks vedkommende omfattes indkomstskatten til staten og indkomstskatten til kommunerne af alle aftalerne. Desuden omfattes moms af aftalen med De Britiske Jomfruøer.

Cayman Islands har ingen indkomstskat, og aftalen omfatter derfor kun danske skatter. På De Britiske Jomfruøer omfattes indkomstskatten, lønskatten og ejendomsskatten. På Aruba og De Nederlandske Antiller omfattes indkomstskatten, lønskatten og kapitalgevinstskatten. Derudover omfattes på Aruba kildeskatten af udbytter, og på De Nederlandske Antiller omfattes tillægsskatten til indkomst- og kapitalgevinstskatterne.

Aftalerne omfatter også skatter af samme eller væsentligt samme art, som efterfølgende måtte blive pålignet som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. I aftalerne med Aruba og De Nederlandske Antiller kræver dette en indbyrdes aftale herom mellem parternes kompetente myndigheder, hvis de nye skatter ikke er identiske med de gamle. Disse to aftaler giver endvidere mulighed for, at parterne ved brevveksling kan enes om at inddrage andre skatter under aftalen.

Alle aftalerne indeholder et vilkår om, at parterne skal underrette hinanden om relevante ændringer i deres lovgivning vedrørende skatter og vedrørende deres foranstaltninger til indhentelse af oplysninger.

2.1.1.4. Artikel 4 om definitioner

Alle aftalerne indeholder en artikel med definitioner af generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. Aftalerne med Aruba, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller indledes med en definition af begrebet »kontraherende part«, og herefter følger – i alle aftaler – definitioner af de to parter. Alle aftaler indeholder desuden bl.a. en definition af, hvem parternes kompetente myndigheder er, og en definition af »person«, som fastslår, at udtrykket både dækker en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

Aftalerne med De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller indeholder definitionsbestemmelser vedrørende skattestraffesager og straffelovgivning. Det bemærkes i den sammenhæng, at også aftalerne med Aruba og Bermuda omfatter skattestraffesager, hvilket fremgår af artikel 1 om anvendelsesområdet.

Aftalen med Bermuda indeholder en definition af »skatteunddragelse af grov karakter«. Baggrunden herfor er, at der i artiklen om udveksling af oplysninger efter anmodning (artikel 4) findes en særlig bestemmelse om, at en overordnet medarbejder ved partens kompetente myndighed skal afgive erklæring om, at en anmodning er relevant og nødvendig, medmindre der er tale om skatteunddragelse af grov karakter; i så fald kan erklæringen undværes. Bestemmelsen er indsat efter ønske fra Bermuda, der finder en sådan bestemmelse nødvendig for at begrænse indgående antallet af anmodninger til Bermuda til et relevant og rimeligt niveau.

Definitionsartiklen i aftalen med Bermuda indeholder endvidere et stykke 2, der definerer, hvad »relevante« oplysninger er. Det er aftalt, at oplysninger skal anses for relevante, selv om en endegyldig vurdering af oplysningernes betydning for en igangværende undersøgelse kun kan foretages, efter at oplysningerne er modtaget. Bestemmelsen er indsat efter ønske fra Bermuda; indholdet afspejler, hvad der må anses for at være gældende også i forhold til de fire aftaler, der ikke indeholder en udtrykkelig definition.

Alle fem artikler indeholder afslutningsvis et stykke, der fastslår, at en part skal tillægge et ikke udtryk-

kelig defineret udtryk den betydning, som det aktuelt har i partens egen lovgivning. Denne tilføjelse hidrører fra definitionsbestemmelsen (artikel 3) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008).

2.1.1.5. Artikel 5 om udveksling af oplysninger efter anmodning

Alle fem aftaler indeholder en artikel, der pålægger aftaleparternes kompetente myndigheder at udveksle oplysninger efter anmodning. Der kan kun udveksles oplysninger til formål, som er nævnt i artikel 1. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller en aftalepart således forudser, at oplysningerne fra den anden part kan være relevante for en skattesag, kan den kompetente myndighed anmode den kompetente myndighed i den anden part om at fremskaffe oplysninger til brug for den konkrete sag. Aftalen med De Britiske Jomfruøer indeholder et særligt vilkår om, at hvis de oplysninger, som modtages fra en part, ikke er tilstrækkelige til, at den kompetente myndighed i den anden part kan opfylde anmodningen, skal den give besked herom til den anmodende part. Dette vilkår er indsat efter ønske fra De Britiske Jomfruøer. I de øvrige aftaler er dette emne behandlet under artiklen om muligheden for at afslå en anmodning.

Alle aftalerne indeholder et stykke 4, hvorefter aftaleparterne særligt skal sikre sig, at de har hjemmel til at indhente og videresende oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner eller personer, som optræder i egenskab af repræsentanter eller forvaltere, samt oplysninger om retmæssigt ejerskab til selskaber, interessentskaber, fonde og andre juridiske personer. Der skal herunder kunne gives oplysninger om den pågældendes placering inden for en kæde af ejere (med det forbehold, der følger af artikel 2). For så vidt angår trusts skal der kunne gives oplysninger om stiftere, forvaltere, berettigede og for så vidt angår Aruba, De Britiske Jomfruøer og De Nederlandske Antiller tillige om tilsynsførende («protectors»). For så vidt angår fonde skal der kunne gives oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede. Aftalen med De Britiske Jomfruøer indeholder en tilføjelse om, at der skal gives tilsvarende oplysninger om enheder, der hverken er trusts eller fonde.

Alle aftaler indeholder et vilkår om, at forpligtelsen ikke gælder for oplysninger om ejerskab i selskaber, hvis aktier handles offentligt, og offentlige ordninger til kollektiv investering, medmindre det er ukompliceret at indhente disse oplysninger. Aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer bestemmer herudover, at forpligtelsen ikke gælder oplysninger, der er mere end 6 år gamle, og oplysninger, som besiddes af en anden person end den skattepligtige og ikke direkte vedrører denne.

Aftalen med Bermuda indeholder et særligt stykke om erklæringsafgivelse, hvor der ikke er tale om skatteunddragelse af grov karakter, jf. herom ovenfor ad artikel 4.

Alle aftalerne indeholder et stykke, der opregner de oplysninger, som skal ledsage en anmodning om afgivelse af oplysninger. Den anmodende aftalepart skal bl.a. oplyse sin begrundelse for at antage, at en person på den anden aftaleparts territorium er i besiddelse af eller kontrollerer oplysningerne. I det omfang det kendes skal oplyses navn og adresse på enhver person, der formodes at besidde eller – i Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands kontrollere – de oplysninger, der anmodes om. Herudover kræves det i aftalen med Bermuda, at hvis oplysningerne handler om en person, der hverken er hjemmehørende eller statsborger i én af parterne, skal den anmodende stat redegøre for, at de oplysninger, der anmodes om, er relevante til administration og håndhævelse af den anmodende stats skatteregler.

Alle aftalerne indeholder afslutningsvis et stykke om besvarelse af anmodninger. Herunder skal den anmodede part bekræfte modtagelsen inden 60 dage og samtidig oplyse om eventuelle mangler i anmodningen. Hvis den anmodede part ikke har kunnet opfylde anmodningen, eller den afviser anmodningen af en af de grunde, som aftalen tillader, skal den give meddelelse herom inden 90 dage.

2.1.1.6. Artikel om spontan udveksling af oplysninger

Aftalen med Aruba indeholder en artikel 6, der bestemmer, at de kontraherende parter kan – men ikke skal – videregive oplysninger til hinanden uden forudgående anmodning fra den anden part.

Videregivelse af konkrete oplysninger i en sag uden en forudgående henvendelse fra den anden aftalepart og uden en »rammeaftale« om, at denne type af oplysninger skal videregives, kaldes »spontan udveksling af oplysninger«, jf. artikeloverskriften. Spontan udveksling af oplysninger indebærer, at den kompetente myndighed i den ene aftalepart uopfordret sender oplysninger til den kompetente myndighed i den anden aftalepart, hvis den er i besiddelse af oplysninger som den skønner, vil være relevante for den anden myndighed.

Bestemmelser om spontan udveksling af oplysninger er almindelige i bilaterale aftaler om udveksling af oplysninger i skattesager blandt OECD-landene indbyrdes og indgår da på lige fod med bl.a. udveksling af oplysninger efter anmodning og skatteundersøgelser i udlandet. Spontan udveksling reguleres således f.eks. i den fælles nordiske bistandsoverenskomst af 7. december 1989 og i rådsdirektiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier (»bistandsdirektivet«). Derimod indgår spontan udveksling af oplysninger ikke i den model til en aftale, som OECD-landene og visse jurisdiktioner har udarbejdet i fællesskab, jf. afsnit 2.1. Aruba har imidlertid ønsket en sådan bestemmelse optaget i aftalen.

2.1.1.7. Artikel om skatteundersøgelser i udlandet (artikel 6)

Alle fem aftaler indeholder en artikel om skatteundersøgelser i udlandet. I artiklen bestemmes, at en aftalepart kan anmode den anden aftalepart om at tillade, at repræsentanter for den førstnævnte parts kompetente myndighed indfinder sig på den anmodede parts territorium for dér at udspørge fysiske personer og undersøge protokoller. De berørte fysiske personer skal give tilladelse hertil. Tilsvarende kan den anmodede aftaleparts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den anmodende aftaleparts kompetente myndighed er til stede ved en skatteundersøgelse på den anmodede parts område.

Beslutninger om sådanne tilladelser til repræsentanter fra den anden aftaleparts skattemyndigheder træffes af den anmodede aftalepart, som ligeledes træffer alle afgørelser omkring gennemførelsen af en tilladt undersøgelse. For Danmarks vedkommende kan den kompetente myndighed (SKAT) alene tillade, at embedsmænd fra en aftalepart er til stede under forberedelsen og gennemførelsen af en undersøgelse her i landet og således f.eks. kan være til stede, når danske embedsmænd undersøger regnskabsmateriale på stedet hos et dansk selskab, eller når personer besvarer spørgsmål fra danske embedsmænd. De udenlandske embedsmænd har ikke beføjelser til at intervenere i undersøgelsen eller til selv at foretage undersøgelser her i landet.

Baggrunden for, at aftalerne indeholder en bestemmelse herom, fremgår af kommentaren til den tilsvarende bestemmelse i OECD-modelaftalen om informationsudveksling, jf. afsnit 2.1. Det konstateres heri, at mange af de potentielle aftaleparter har begrænsede ressourcer til at efterkomme anmodninger om oplysninger, og at muligheden for at tillade den anden parts embedsmænd at gennemføre undersøgelser kan være et hensigtsmæssigt alternativ til at anvende egne ressourcer til sådanne undersøgelser.

2.1.1.8. Artikel om mulighed for at afslå en anmodning (artikel 7)

Alle fem aftaler indeholder en artikel, der beskriver en række situationer og forhold, som berettiger, at den anmodede aftalepart afslår at yde bistand. Artiklen er fælles for anmodninger om afgivelse af oplysninger og for anmodninger om tilstedeværelse af embedsmænd på den anden aftaleparts territorium. Trods forskellige udformninger er indholdet af disse artikler i alt væsentligt parallelt.

For det første har den anmodede aftalepart ikke pligt til at indhente og videregive oplysninger, som den anden aftalepart ikke selv ville være i stand til at indhente efter sin egen lovgivning eller administrative

praksis. Denne bestemmelse indleder artiklen i tre aftaler, men er i aftalen med De Britiske Jomfruøer placeret som stk. 5 og i aftalen med Bermuda som stk. 1, litra c.

For det andet er der ikke pligt til at give oplysninger, hvis anmodningen ikke er afgivet i overensstemmelsen med aftalen.

For det tredje har en aftalepart ikke pligt til at give oplysninger, som ville røbe forretningshemmeligheder. Alle aftaler indeholder her et forbehold om, at den omstændighed, at oplysningerne falder ind under aftalens artikel 4, stk. 5, ikke gør oplysningerne til forretningshemmeligheder. Artikel 4, stk. 5, er den artikel, der bestemmer, at der skal kunne gives oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner m.v., samt oplysninger om ejerskab til juridiske personer.

For det fjerde fritager alle aftalerne den anmodede part fra at give oplysninger, der ville stride imod fortroligheden mellem juridisk rådgiver og klient – det såkaldte juridiske professionsprivilegium (»legal privilege«). Disse bestemmelser er noget uddybede i aftalen med Bermuda og i aftalen med De Britiske Jomfruøer, som indeholder et forbehold om, at oplysninger, som besiddes med det formål at fremme lovovertrædelse, ikke kan være omfattet af juridisk professionsprivilegium, og at advokater m.v. er forpligtet til at give oplysninger om klienters navn og adresse.

For det femte har en aftalepart ikke pligt til at give oplysninger, hvis videregivelse ville stride imod stride imod almene hensyn (»ordre public«). Disse bestemmelser står som stk. 4 i aftalerne med Aruba, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller, mens de findes i stk. 1, litra b i aftalen med Bermuda og stk. 1, litra c, i aftalen med De Britiske Jomfruøer.

For det sjette indeholder alle aftalerne et stykke, hvori det fastslås, at en anmodning ikke kan afslås med den begrundelse, at den skattepligtige har gjort indsigelse imod skattekravet.

Endelig indeholder alle aftalerne et vilkår om, at en aftalepart kan nægte at afgive oplysninger, der skal bruges til administration af en bestemmelse i den anmodende stats lovgivning, der diskriminerer imod statsborgere i den anmodede part.

Aftalen med De Britiske Jomfruøer indeholder et særligt vilkår i stk. 1, litra b, om, at den anmodende part skal have udtømt alle muligheder, der står til rådighed på dens eget område for selv at skaffe oplysningerne, bortset fra sådanne, der ville give uforholdsmæssige vanskeligheder. I de øvrige aftaler er det imidlertid bestemt, at der som led i de oplysninger, der skal ledsage en anmodning om oplysninger efter artikel 5, skal afgives en erklæring om, at den anmodende part har udtømt mulighederne. Det er derfor tvivlsomt, om bestemmelsen har noget selvstændigt indhold ved siden af bestemmelsen om, at en anmodning kan afslås, hvis den ikke opfylder kravene i aftalen.

2.1.1.9. Artikel om tavshedspligt (artikel 8)

Alle fem aftaler indeholder en artikel, der fastslår, at aftaleparterne skal behandle oplysninger, som er modtaget fra den anden aftalepart, som fortrolige, og herunder at oplysningerne ikke må videregives til en tredjepart, medmindre den part, der har afgivet oplysningerne, udtrykkelig giver tilladelse hertil. I aftalen med De Britiske Jomfruøer er det dog fastsat, at videregivelse til tredjelande slet ikke må ske.

2.1.1.10. Artikel om beskyttelsesforanstaltninger (»safeguards«)

Aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer indeholder en særlig artikel om beskyttelsesforanstaltninger, hvori det fastslås, at de beskyttelsesforanstaltninger, der tilkommer en person i henhold til den anmodede parts lovgivning eller administrative praksis, forbliver gældende, men ikke må hindre eller forsinke effektiv udveksling af oplysninger. Dette vilkår gælder også i forhold til Aruba, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller, men vilkåret er her indskrevet afslutningsvis i artikel 1 om aftalens genstand og anvendelsesområde.

2.1.1.11. Artikel om omkostninger

Alle fem aftaler indeholder en artikel om omkostninger.

Aftalen med Cayman Islands indeholder i lighed med OECD-modelaftalen en ganske kortfattet bestemmelse, der alene fastslår, at de kompetente myndigheder skal aftale, hvordan der skal forholdes i tilfælde af omkostninger. En tilsvarende bestemmelse findes i aftalen med Bermuda, der dog præciserer, at omkostninger også kan omfatte udgifter til ekstern bistand i forbindelse med retssager o. lign.

Aftalerne med Aruba og De Nederlandske Antiller indeholder en hovedregel om, at almindelige omkostninger i forbindelse med ydelse af bistand bæres af den anmodede aftalepart, mens ekstraordinære omkostninger bæres af den anmodende aftalepart. Aftaleparternes kompetente myndigheder kan dog aftale en anden fordeling af omkostningerne. Hvis der er udsigt til, at omkostningerne ved at videregive oplysninger med hensyn til en bestemt anmodning vil være væsentlige, skal den anmodede parts kompetente myndighed konferere med den anmodende parts kompetente myndighed på forhånd, altså før omkostningerne afholdes.

Aftalen med De Britiske Jomfruøer indeholder en tilsvarende opdeling i almindelige omkostninger, som skal bæres af den anmodede aftalepart, og ekstraordinære omkostninger, som skal bæres af den anmodende aftalepart. Almindelige omkostninger er hovedsagelig interne omkostninger hos skattemyndighederne. Artiklen indeholder en ikke udtømmende eksempelopregning af, hvad der skal anses for at være ekstraordinære omkostninger. Denne opregning vil også i et vist omfang kunne tjene som vejledning ved fortolkningen af de øvrige aftaler, hvor der skelnes mellem almindelige og ekstraordinære omkostninger.

Ekstraordinære omkostninger er således bl.a. udgifter til ekstern bistand til efterforskning, kopiering af dokumenter, transport af dokumenter til den anden part, udgifter til eksperter, tolke og translatører og udgifter til retssagsførelse i relation til konkrete sager, alt ud fra den forudsætning, at omkostningerne er rimelige (»reasonable«). Afslutningsvis fastslås det, at de kontraherende parter skal konferere indbyrdes, hvis der er udsigt til, at de ekstraordinære omkostninger i forbindelse med en konkret forespørgsel vil overstige 500 USD.

2.1.1.12. Artikel om præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger

Aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer indeholder en artikel, der beskriver, hvordan der skal forholdes, hvis en af aftaleparterne (forudsætningsvis OECD-medlemmet Danmark) iværksætter præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger over for statsborgere og hjemmehørende i den anden aftalepart. I aftalen med De Britiske Jomfruøer er artiklen affattet som en hensigtserklæring om, at parterne ikke vil anvende eller indføre sådanne foranstaltninger, så længe aftalen er gældende. I begge aftaler påtager begge parter sig en forpligtelse til straks at konsultere hinanden med henblik på at få afklaret forholdene.

Begge artikler indeholder som stk. 2 en definition af, hvad en præjudicerende eller begrænsende foranstaltning er. Det defineres som en foranstaltning, der anvendes af én af parterne over for hjemmehørende eller statsborgere i den anden part på basis af, at denne ikke deltager i effektiv udveksling af oplysninger eller mangler gennemsigtighed i sin lovgivning, eller på basis af ingen eller symbolsk beskatning i kombination med ét af de forudgående kriterier. I stk. 3 findes en ikke udtømmende opregning af, hvad præjudicerende eller begrænsende foranstaltninger kan bestå i. Udtrykket indbefatter bl.a. nægtelse af et fradrag, nedslag el.lign., indførelse af en skat, afgift eller gebyr eller særlige krav til afrapportering.

2.1.1.13. Artikel om effektuerende lovgivning

Aftalerne med Aruba, De Britiske Jomfruøer og De Nederlandske Antiller indeholder en artikel, der pålægger de kontraherende parter at gennemføre enhver lovgivning, der er nødvendig for at overholde og effektuere vilkårene for aftalen.

En sådan artikel forefindes i OECD-modeloverenskomsten, jf. afsnit 2.1. Det er dog tvivlsomt, hvilken selvstændig betydning bestemmelsen har, idet aftalerne også i øvrigt pålægger aftaleparterne at sikre, at de kan overholde aftalerne, jf. navnlig artikel 5, stk. 4, om oplysninger, der besiddes af banker o. lign., samt ejerskab til juridiske personer. Danmark stiller derfor ikke krav om, at en sådan artikel medtages i aftalerne, og den er da også udeladt i aftalen med Cayman Islands, som i øvrigt følger OECD-modellen tæt, og i aftalen med Bermuda.

2.1.1.14. Artikel om sprog

Aftalen med De Britiske Jomfruøer indeholder – som den eneste af de fem aftaler – en artikel om sprog, der fastslår, at engelsk skal være det eneste anvendte sprog ved anvendelse af aftalen.

En sådan artikel forefindes i OECD-modeloverenskomsten, jf. afsnit 2.1., men Danmark stiller ikke krav om, at den medtages i aftalerne. Det sker derfor kun, hvor den anden aftalepart anmoder om det, hvilket alene De Britiske Jomfruøer og før dem Guernsey har gjort. Det er hensigten fra dansk side at anvende engelsk i kommunikation også med de fire øvrige aftaleparter, ligesom det er forventningen, at disse vil formulere deres henvendelser på dette sprog.

2.1.1.15. Artikel om gensidige aftaleprocedurer

Alle fem aftaler indeholder en artikel, der pålægger de to aftaleparter kompetente myndigheder at forsøge at nå til enighed i tilfælde af vanskeligheder eller tvivl om gennemførelsen eller fortolkningen af aftalen. Artiklen pålægger imidlertid ikke aftaleparternes kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder ikke noget om voldgiftsprocedurer. I praksis forventes det, at myndighederne i de fleste tilfælde vil kunne finde frem til en løsning.

Disse artikler og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder på henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller til løsning af problemer i konkrete sager vedrørende anvendelsen af den pågældende aftale.

2.1.1.16. Artikler om ikrafttræden og opsigelse

Alle fem aftaler indeholder afslutningsvis artikler om ikrafttræden og opsigelse. Disse kommenteres under bemærkningerne vedrørende de enkelte aftaler.

2.2. Aftalerne til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer

Disse aftaler er indgået med Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands. De har til formål at regulere beskatningen af visse indtægter, som en fysisk person, der er hjemmehørende i Danmark eller henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands, modtager fra den anden part.

Aftalerne har de samme regler, som findes i sædvanlige dobbeltbeskatningsoverenskomster efter OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008), for så vidt angår fysiske personer. OECD-modellen er OECDs anbefaling til bilateral aftale mellem to lande til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst (og formue), som en person eller et selskab i det ene land modtager fra (eller har i) det andet land. Modellen er alene en anbefaling og er således ikke bindende.

De tre aftaler er i alt væsentligt parallelle. De indeholder 14 artikler, hvoraf indholdet af de første 12 gennemgås nedenfor.

2.2.1. Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne

2.2.1.1. Artikel 1. Personer omfattet af aftalen

Den indledende artikel fastslår, at aftalen omfatter fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark eller på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, eller begge steder. Typisk vil

situationen være, at en person er fuldt skattepligtig i den ene aftalepart og begrænset skattepligtig i den anden aftalepart af indkomster fra denne.

2.2.1.2. Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen

Artiklen opregner de gældende skatter, som aftalen skal anvendes på.

For Danmarks vedkommende omfattes indkomstskatten til staten og indkomstskatten til kommunerne af aftalerne. Arbejdsmarkedsbidraget og sundhedsbidraget er indkomstskatter til staten og nævnes ikke særskilt.

Bermuda og Cayman Islands har ingen almen indkomstbeskatning, og aftalerne omfatter derfor efter deres ordlyd enhver skat, der pålægges af henholdsvis Bermuda og Cayman Islands, og som i det væsentlige kan sidestilles med de eksisterende skatter i Danmark. For Bermudas vedkommende undtages dog udtrykkelig lønkat («payroll tax»). På De Britiske Jomfruøer omfatter aftalen indkomstskatten.

Aftalerne omfatter også skatter af samme eller væsentligt samme art, som efterfølgende måtte blive pålagt som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

2.2.1.3. Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. I stk. 2 fastslås, at en part skal tillægge et ikke udtrykkelig defineret udtryk den betydning, som det aktuelt har i partens egen lovgivning. Denne tilføjelse hidrører fra definitionsbestemmelsen (artikel 3) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008).

2.2.1.4. Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, henholdsvis på Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands. For Danmarks vedkommende er det fastsat, at udtrykket anvendes om en fysisk person, der er (fuldt) skattepligtig til Danmark på grund af hjemsted, bolig eller et andet lignende kriterium. Cayman Islands anvender en lignende afgrænsning, nemlig fysiske personer, der anses som hjemmehørende på grund af hjemsted, bolig eller et andet lignende kriterium. Bermuda og De Britiske Jomfruøer anvender derimod begrebet om fysiske personer, der er ordinært bosiddende («ordinarily resident»).

Dette betyder, at en person godt kan have skattemæssigt hjemsted både i Danmark og på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands ifølge de to aftaleparters interne lovgivning. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at fastslå, hvor den pågældende er hjemmehørende i aftalens forstand, den såkaldte bopælsstat.

Aftalen fordeler nemlig retten til at beskatte indkomst mellem den aftalepart, hvor indkomstmottager er hjemmehørende (bopælsstaten), og den aftalepart, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten).

En person kan derfor kun være hjemmehørende i én aftalepart i aftalens forstand.

Spørgsmålet om, hvilken aftalepart der er bopælsstat, afgøres efter kriterierne i stk. 2, litra a-c, som er enslydende i de tre aftaler og i øvrigt i overensstemmelse med de kriterier, der anvendes i den tilsvarende bestemmelse (artikel 4) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008), for så vidt angår fysiske personer. Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i artiklen.

2.2.1.5. Artikel 5. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene aftalepart, udfører lønarbejde i den anden aftalepart, kan den anden part beskatte indkomsten af dette arbejde, jf. stk. 1.

Den aftalepart, hvor arbejdet udføres, kan dog ikke beskatte indkomsten, hvis lønmodtageren opholder sig dér i højst 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne part, og lønnen ikke påhviler et fast forretningssted, som arbejdsgiveren har i denne part, og hvor dennes virksomhed udøves helt eller delvis, jf. stk. 3. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Efter stk. 3 gælder 183-dages reglen i stk. 2 ikke, hvis lønmodtageren udfører arbejde i en aftalepart for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i denne part, og som ikke er den reelle arbejdsgiver. Herved er det afgørende, at lønmodtagerens tjenesteydelser under dette tjenesteforhold tilfalder en anden person end arbejdsgiveren, og at denne anden person overvåger, dirigerer og kontrollerer den måde, som tjenesteydelserne udføres på, og at tjenesteydelserne udgør en integreret del af denne anden persons forretningsområde.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan kun beskattes i den aftalepart, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. stk. 4. I aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer er det præciseret, at når en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer lønindkomst for arbejde på et SAS-fly i international trafik, kan denne indkomst kun beskattes i Danmark. Det samme vil gælde i forhold til Cayman Islands, selv om det ikke udtrykkelig står nævnt.

2.2.1.6. Artikel 6. Bestyrelseshonorar

Når en person, der er hjemmehørende i en aftalepart, modtager bestyrelseshonorarer fra et selskab i den anden part, kan denne indkomst beskattes i den anden part. I aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer er det tilføjet, at tilsvarende gælder for honorarer modtaget fra lignende organer som en selskabsbestyrelse.

2.2.1.7. Artikel 7. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den aftalepart, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, f.eks. et selskab.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte udenlandske kunstnere af vederlag for optræden i Danmark, medmindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jf. bemærkningerne til artikel 5.

2.2.1.8. Artikel 8. Pensioner

Pensioner m.v. og sociale ydelser, der hidrører fra en aftalepart, kan beskattes i denne part. Det samme gælder ifølge aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer ydelser efter enhver anden ordning af midler tilvejebragt fra en part. Ifølge aftalen med Cayman Islands omfattes løbende ydelser (»annuities«), og »løbende ydelse« er defineret som en fastsat sum, som forfalder afdragsvis på fastsatte tidspunkter livsvarigt eller inden for en fastsat eller forudsigelig periode ifølge en forpligtelse til at erlægge betalingerne mod fuld og dækkende modydelse i form af penge eller penges værdi.

2.2.1.9. Artikel 9. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte, bortset fra pensioner, beskattes som hovedregel kun i den aftalepart, som udbetaler vederlaget. Vederlaget kan dog beskattes i den anden aftalepart, hvis arbejdet er udført dér, og modtageren ikke blev hjemmehørende dér alene for at påtage sig det pågældende hverv.

Artikel gælder ikke vederlag i forbindelse med en aftaleparts udøvelse af erhvervsvirksomhed, jf. stk. 2. I så fald anvendes bestemmelserne i artikel 5, 6 og 7.

2.2.1.10. Artikel 10. Studenter

Stipendier og lignende til studerende og erhvervspraktikanter kan kun beskattes i den aftalepart, hvorfra de udbetales.

2.2.1.11. Artikel 11. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artiklen har den såkaldte metodebestemmelse, dvs. den fremgangsmåde, som Danmark, henholdsvis aftaleparten, skal anvende, når en fysisk person, der er hjemmehørende i den ene aftalepart, modtager indkomst fra den anden aftalepart, og denne anden part kan beskatte indkomsten efter artikel 5-10.

Danmark skal anvende den såkaldte credit-metode som lempelsesmetode, jf. stk. 2 i artiklen i alle aftalerne. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, som efter aftalens artikel 5-10 kan beskattes på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, kan Danmark medregne indkomsten i personens skattepligtige indkomst, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat der måtte være betalt på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, eller
- den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis f.eks. en person i Danmark modtager indkomst fra De Britiske Jomfruøer, som efter aftalen kun kan beskattes på De Britiske Jomfruøer, anvender Danmark metoden eksemption med progressionsforbehold. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på denne indkomst, uanset størrelsen af den skat der måtte være betalt på De Britiske Jomfruøer. Denne indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler ved lempelse for udenlandsk lønindkomst, jf. ligningslovens § 33 A.

Med hensyn til Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands angiver aftalerne alene, at dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med den pågældende lovgivning. Det bemærkes, at kun De Britiske Jomfruøer aktuelt har en indkomstskat for personer.

2.2.1.12. Artikel 12. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark eller på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, mener sig udsat for en beskatning i strid med aftalen. De to aftaleparter kompetente myndigheder skal også søge at løse andre vanskeligheder ved anvendelsen af aftalen.

Artiklen pålægger imidlertid ikke de to parter kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder ikke noget om voldgiftsprocedurer. I praksis er det erfaringen fra andre dobbeltbeskatningsoverenskomster, at myndighederne i de fleste tilfælde finder frem til en løsning, som er acceptabel for alle aftaleparter.

Disse artikler og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands til løsning af problemer i konkrete sager vedrørende anvendelsen af den pågældende aftale.

2.2.1.13. Artikler om ikrafttræden og opsigelse

Alle tre aftaler indeholder afslutningsvis artikler om ikrafttræden og opsigelse. Disse kommenteres under bemærkningerne vedrørende de enkelte aftaler.

2.3. Aftalerne til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik

Disse aftaler er indgået med Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands. De har til formål at regulere beskatningen af foretagender, der er hjemmehørende i Danmark eller henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands, som oppebærer indtægt fra den anden part ved international trafik med skibe eller fly.

Aftalerne har i princippet de samme regler, som findes i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008), for så vidt angår international skibs- og luftfart. Modellen henvises til afsnit 2.

De tre aftaler er i alt væsentligt parallelle. De indeholder 5 artikler, hvoraf indholdet af de første 3 gennemgås nedenfor.

2.3.1. Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne

2.3.1.1. Artikel 1. Definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. Bl.a. fastslås det i artiklens stk. 1, litra d, at udtrykket person både omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer. Stk. 1, litra i, indeholder en definition af indkomst fra drift af skibe eller fly i international trafik, som er omfattet af aftalen.

I stk. 2 fastslås, at en part skal tillægge et ikke udtrykkeligt defineret udtryk den betydning, som det aktuelt har i partens egen lovgivning. Denne tilføjelse hidrører fra definitionsbestemmelsen (artikel 3) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008).

2.3.1.2. Artikel 2. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Indkomst, som et rederi eller et luftfartsselskab oppebærer ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i den aftalepart, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende.

2.3.1.3. Artikel 3. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark eller på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, mener sig udsat for en beskatning i strid med aftalen. De to aftaleparters kompetente myndigheder skal også søge at løse andre vanskeligheder ved anvendelsen af aftalen.

Artiklen pålægger imidlertid ikke de to parters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder ikke noget om voldgiftsprocedurer. I praksis er det erfaringen fra andre dobbeltbeskatningsoverenskomster, at myndighederne i de fleste tilfælde finder frem til en løsning, som er acceptabel for alle aftaleparter.

Disse artikler og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands til løsning af problemer i konkrete sager vedrørende anvendelsen af den pågældende aftale.

2.3.1.4. Artikler om ikrafttræden og opsigelse

Alle tre aftaler indeholder afslutningsvis artikler om ikrafttræden og opsigelse. Disse kommenteres under bemærkningerne vedrørende de enkelte aftaler.

2.4. Aftalerne om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste

Disse aftaler er indgået med Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands. De har til formål

at skabe grundlag for, at et dansk foretagende eller et foretagende på henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands, der har koncerninterne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden part, kan få løst konkrete problemer med dobbeltbeskatning som følge af uenighed mellem skattemyndighederne i Danmark og henholdsvis Bermuda, De Britiske Jomfruøer eller Cayman Islands om den korrekte prisfastsættelse for disse transaktioner.

Aftalerne har i princippet samme konsekvenser for forbundne foretagenders fortjeneste som de, der følger af sædvanlige dobbeltbeskatningsoverenskomster efter OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (1998). OECD-modellen indeholder således dels regler om regulering af fortjeneste ved samhandel mellem forbundne foretagender i artikel 9, dels generelle regler om gensidig aftaleprocedure i artikel 25, som bl.a. kan anvendes vedrørende forbundne foretagenders fortjeneste.

De tre aftaler er i alt væsentligt parallelle. De indeholder 6 artikler, hvoraf indholdet af de første 4 gennemgås nedenfor.

2.4.1. Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne

2.4.1.1. Artikel 1. Skatter omfattet af aftalen

Aftalerne med Bermuda og De Britiske Jomfruøer anvendes på skat af indkomst og fortjeneste.

Aftalen med Cayman Islands anvendes for Danmarks vedkommende på indkomstskatten til staten og indkomstskatten til kommunerne. For Cayman Islands' vedkommende omfattes enhver skat, der pålignes af Cayman Islands, og som i det væsentlige kan sidestilles med de eksisterende skatter i Danmark.

2.4.1.2. Artikel 2. Definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. I stk. 2 fastslås, at en part skal tillægge et ikke udtrykkeligt defineret udtryk den betydning, som det aktuelt har i partens egen lovgivning. Denne tilføjelse hidrører fra definitionsbestemmelsen (artikel 3) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008).

2.4.1.3. Artikel 3. Principper for regulering af fortjeneste hos forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms længde princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i en aftalepart og et datterselskab i den anden aftalepart handler med hinanden på andre vilkår end de, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to parter skattemyndigheder foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

2.4.1.4. Artikel 4. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis et foretagende i en aftalepart mener sig udsat for dobbeltbeskatning i forbindelse med en transaktion med et forbundet foretagende i den anden aftalepart. Det foreskrives bl.a., at foretagendet skal henvende sig til den kompetente myndighed i sin bopælsstat, og at dette skal ske inden for tre år efter, at foretagendet først er blevet adviseret. Hvis den kompetente myndighed i den aftalepart, hvor det førstnævnte foretagende er hjemmehørende, ikke selv kan nå en rimelig løsning, skal de to parter kompetente myndigheder søge at løse sagen ved gensidig aftale.

Artiklen pålægger ikke de to aftaleparter kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige.

Denne artikel i aftalerne og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder på henholdsvis Bermuda, De Britiske

Jomfruøer og Cayman Islands til løsning af problemer i konkrete sager vedrørende anvendelsen af den pågældende aftale.

2.4.1.5. Artikler om ikrafttræden og opsigelse

Alle tre aftaler indeholder afslutningsvis artikler om ikrafttræden og opsigelse. Disse kommenteres under bemærkningerne vedrørende de enkelte aftaler.

2.5. Aftalerne til fremme af økonomiske forbindelser

Disse aftaler er indgået med Aruba og De Nederlandske Antiller. De har til formål at fremme den økonomiske vækst på øerne i udvalgte sektorer uden for den økonomiske sektor. Dette gøres ved, at Danmark afstår fra at beskatte danske selskaber af indkomst, der hidrører fra et fast driftssted på øerne, og udbytte fra 100 pct. ejede datterselskaber på øerne.

De to aftaler er i alt væsentligt parallelle. De indeholder 9 artikler, hvoraf indholdet af de første 6 gennemgås nedenfor.

2.5.1. Nærmere om de enkelte artikler i aftalerne

2.5.1.1. Artikel 1. Definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. I stk. 2 fastslås, at en part skal tillægge et ikke udtrykkelig defineret udtryk den betydning, som det aktuelt har i partens egen lovgivning. Denne tilføjelse hidrører fra definitionsbestemmelsen (artikel 3) i OECD's vejledende model til udformning af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster (2008).

2.5.1.2. Artikel 2. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår et selskab anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, henholdsvis på Aruba eller De Nederlandske Antiller. Det fastsættes, at udtrykket anvendes om et selskab, der er (fuldt) skattepligtigt til Danmark på grund af hjemsted, bolig, ledelsens sæde eller et andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter ikke et selskab, der er skattepligtigt til henholdsvis Danmark og Aruba eller De Nederlandske Antiller udelukkende af indkomst fra kilder dér.

Dette betyder, at et selskab godt kan have skattemæssigt hjemsted både i Danmark og på henholdsvis Aruba eller De Nederlandske Antiller ifølge de to aftaleparters interne lovgivning. I sådanne tilfælde bestemmes det i artiklen, at de to parters kompetente myndigheder skal søge at løse spørgsmålet ved gensidig aftale.

2.5.1.3. Artikel 3. Indkomst fra fast driftssted

Artiklen fastslår, at når et dansk selskab har et fast driftssted på henholdsvis Aruba eller De Nederlandske Antiller, skal Danmark undtage den del af selskabets overskud, der kan henføres til det faste driftssted, fra dansk beskatning. Der er tale om ren eksemption uden progressionsforbehold. Eksemptionen gælder dog kun på betingelse af, at hovedparten af det faste driftssteds overskud hidrører fra aktiviteter, der er opregnet i artikel 5.

Samme eksemption er indrømmet danske selskaber med faste driftssteder i udlandet efter selskabsskatelovens § 8, stk. 2.

2.5.1.4. Artikel 4. Udbytte

Artiklen fastslår, når et dansk selskab har et 100 pct. ejet datterselskab på henholdsvis Aruba eller De Nederlandske Antiller, skal Danmark undtage moderselskabet fra beskatning af udbytte fra datterselskabet. Der er tale om ren eksemption uden progressionsforbehold. Eksemptionen gælder dog kun på

betingelse af, at hovedparten af datterselskabets overskud hidrører fra aktiviteter, der er opregnet i artikel 5.

Samme eksemption er indrømmet danske selskaber med 100 pct. ejede datterselskaber i udlandet efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2.

2.5.1.5. Artikel 5. Omfattede aktiviteter

Artiklen opregner de sektorer, der skal begunstiges af bestemmelserne i artikel 3 og 4. Det nævnes, at aktiviteterne ikke omfatter finansiell virksomhed bortset fra sådan finansiell virksomhed som optræder i sammenhæng med normal virksomhedsdrift. For at være kvalificeret til begunstigelserne i artikel 3 og 4 skal overskuddet hovedsagelig hidrøre fra de opregnede aktiviteter.

Oversigten over de omfattede sektorer er opstillet efter ønske fra henholdsvis Aruba og De Nederlandske Antiller og afspejler de ønsker, man dér har til udvikling af relevante sektorer. Oversigten er derfor ikke fuldstændig parallel i de to aftaler. Begge aftaler omfatter bl.a. industri- og fremstillingsvirksomhed, turisme og hoteldrift, byggeri, landbrug og olie-, gas- og energiproduktion. Aftalen med Aruba omfatter derudover bl.a. havbrug, medicinske ydelser og reparation og vedligeholdelse af skibe og fly, mens aftalen med De Nederlandske Antiller bl.a. omfatter minedrift og telekommunikationssystemer.

I artiklens stk. 2 er det nævnt, at danske selskabers ret til at udøve virksomhed i de opregnede sektorer afhænger af lovgivningen i henholdsvis Aruba og De Nederlandske Antiller.

2.5.1.6. Artikel 6. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis et selskab mener sig udsat for en beskatning i strid med aftalen. De to aftaleparter kompetente myndigheder skal også søge at løse andre vanskeligheder ved anvendelsen af aftalen.

Artiklen pålægger imidlertid ikke de to parter kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder ikke noget om voldgiftsprocedurer. I praksis er det erfaringen fra andre dobbeltbeskatningsoverenskomster, at myndighederne i de fleste tilfælde finder frem til en løsning, som er acceptabel for alle aftaleparter.

Disse artikler og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kompetente myndigheder på henholdsvis Aruba og De Nederlandske Antiller til løsning af problemer i konkrete sager vedrørende anvendelsen af den pågældende aftale.

2.5.1.7. Artikler om varighed, ikrafttræden og opsigelse

Aftalerne indeholder afslutningsvis artikler om varighed, ikrafttræden og opsigelse. Disse kommenteres under bemærkningerne vedrørende de enkelte aftaler.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at den aktuelle provenumæssige virkning af aftalerne i sig selv er meget begrænset. På længere sigt kan aftalerne om udveksling af oplysninger i skattesager dog modvirke utilsigtede provenutab. Samtidig vil disse aftaler indebære, at den danske skat af udbytter til minoritetsaktionærer hjemmehørende i de berørte jurisdiktioner skal nedsættes fra 28 til 15 pct., og at selskabsskattelovens § 2 C ikke finder anvendelse, jf. omtalen heraf under afsnit 2.1. Disse begunstigelser af hjemmehørende på henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller skønnes at medføre et meget beskedent provenutab.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Aftalerne om udveksling af oplysninger i skattesager har ikke administrative konsekvenser af betydning for det offentlige. Det bemærkes, at udveksling af oplysninger i skattesager i forvejen finder sted i betydeligt omfang med andre aftaleparter, bl.a. de nordiske lande, EU-lande og andre OECD-lande, og

at udveksling af oplysninger med de berørte jurisdiktioner ikke vil kræve nævneværdige justeringer i de allerede anvendte arbejdsprocedurer i SKAT.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne for fysiske personer, som er indgået med Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands, vil medføre administrative omkostninger til systemændringer i TastSelv. Det skyldes, at funktionerne i TastSelv som led i Forårspakke 2.0 udvides, så også borgere med udenlandsk indkomst kan bruge TastSelv til angivelse af deres udenlandske indkomster og dermed også kan få en on-line årsopgørelse. Borgerne skal her kunne indtaste land, indkomsttype og eventuelt supplerende oplysninger. Omkostningerne til ændringer i TastSelv, så dette kan håndtere indkomst fra Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Cayman Islands korrekt, skønnes med usikkerhed at udgøre 100.000 kr. Der er tale om en engangsomkostning.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil fremme de økonomiske relationer mellem Danmark og de respektive jurisdiktioner uden for den finansielle sektor, hvilket vil være til gavn for dansk erhvervsliv. Henset til størrelsen af de berørte øer og øgrupper skønnes virkningen dog at være begrænset.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været i høring, idet der er tale om at indhente Folketingets godkendelse af allerede indgåede aftaler.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	På sigt modvirkes utilsigtet provenutab	Meget beskedent provenutab
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Engangsomkostning til tilpasninger i TastSelv på ca. 100.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Begrænsede	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Aftalerne mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår Aruba er indgået den 10. september 2009 i Paris.

Til § 1

Efter lovforslagets § 1, stk. 1, bemyndiges regeringen til at tiltræde informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og Aruba. Aftalen er optaget som bilag 1 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-12 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 3, 7, 11 og 15, i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 13 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet, og aftalen finder anvendelse fra den dato. Aftalens bestemmelser skal også finde anvendelse på skattemæssige perioder, som stadig kan gøres til genstand for undersøgelse på det tidspunkt, hvor anmodningen om oplysninger afgives, ifølge lovgivningen i den anmodende aftalepart.

Lovforslagets § 1, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 14 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom gennem diplomatiske kanaler med et varsel på mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning fra 1. januar i det kalenderår, der følger efter udløbet af 6 måneders perioden. Parterne vil dog stadig være bundet af fortrolighedsbestemmelsen i artikel 8 med hensyn til oplysninger, som er modtaget i medfør af aftalen.

Hvis aftalen opsiges, vil det tillige betyde, at aftalen om fremme af økonomiske forbindelser betragtes som opsagt. Det fremgår af denne aftales artikel 9, stk. 2, jf. bemærkningerne til § 2 nedenfor.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2, stk. 1, bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen til fremme af økonomiske forbindelser mellem Danmark og Aruba. Aftalen er optaget som bilag 2 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-6 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i den aftale, der er omhandlet i § 16, i afsnit 2.5.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 8 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse på indkomst erhvervet i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

Lovforslagets § 2, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter aftalens artikel 8.

Herefter gælder aftalen ifølge artikel 7 i 10 år, medmindre den eventuelt opsiges af en part. De kompetente myndigheder kan aftale forlængelse af 10 års perioden.

Artikel 9 omhandler opsigelse af aftalen. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom med et varsel på mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning for skatteår og -perioder, der begynder efter udløbet af det kalenderår, hvori der er givet varsel om opsigelse.

Ifølge artikel 9, stk. 2, er aftalen et supplement til aftalen om udveksling af oplysninger i skattesager, jf. lovforslagets § 1, og finder kun anvendelse, så længe den nævnte aftale finder anvendelse.

Til kapitel 2

Aftalerne mellem Danmark og Bermuda er indgået den 16. april 2009 i Washington.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 bemyndiges regeringen til at tiltræde informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og Bermuda. Aftalen er optaget som bilag 3 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-12 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 1, 7, 11 og 15, i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 13 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen for skattestraffesagers vedkommende anvendelse fra og med denne dag, dog tidligst den 1. januar 2010. For alle andre sagers vedkommende finder aftalen anvendelse fra og med denne dag, dog tidligst den 1. januar 2010, og kun for så vidt angår skatteperioder, der begynder på eller efter denne dato eller, hvor der ikke er nogen skatteperiode, på skattekrav, som opstår på eller efter denne dag.

Lovforslagets § 3, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 14 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give meddelelse. Herefter ophører aftalen med at have virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for modtagelsen af opsigelsen. Parterne vil dog stadig være bundet af fortrolighedsbestemmelsen i artikel 8 med hensyn til oplysninger, som er modtaget i medfør af aftalen.

Hvis aftalen opsiges, vil det tillige betyde, at de tre aftaler om undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer, undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, og adgang til gensidig aftaleprocedure i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste betragtes som opsagt. Dette fremgår af de tre nævnte aftalers artikel om opsigelse, jf. bemærkningerne til § 4 (ad artikel 14), § 5 (ad artikel 5) og § 6 (ad artikel 6).

Samtidig med aftalen har Danmark og Bermuda indgået en protokol om fortolkningen eller anvendelsen af aftalen. Protokollen træder i kraft samtidig med aftalen og kan senere ændres af de kompetente myndigheder ved gensidig aftale.

Ifølge protokollen forpligter Bermuda sig til at afskaffe nationale lovbestemmelser, hvori det kræves, at oplysninger er fysisk til stede i Bermuda. Danmark forpligter sig samtidig til at gøre brug af alle de midler, der står til dets rådighed med hensyn til tilvejebringelse af oplysninger.

Herudover indeholder protokollen en uddybning af udtrykket »nødvendige«, som er anvendt i aftalens artikel 5, stk. 6, stk. 7 og stk. 8, litra h. Artikel 5 handler om udveksling af oplysninger efter anmod-

ning. Stk. 6 indeholder et særligt krav, indsat efter Bermudas ønske, om, at en overordnet medarbejder ved den kompetente myndighed skal afgive en erklæring om, at de oplysninger, der anmodes om, er nødvendige for at fastslå skatteyderens skattepligt. Stk. 7 er ligeledes en særlig regel om, at hvis oplysningerne angår en person, der hverken er hjemmehørende eller statsborger i én af parterne, skal det fastslås, at oplysningerne er nødvendige for korrekt administration og håndhævelse af den anmodende parts skattelovgivning. Endelig indeholder stk. 8, litra h, et krav om, at en anmodning om oplysninger skal indeholde oplysning om, at de oplysninger, der anmodes om, skal være nødvendige for at fastslå den pågældendes skattepligt i henhold til den anmodende parts lovgivning.

Ved protokollen er det aftalt, at udtrykket »nødvendige« ikke må fortolkes således, at det begrænser de generelle formål, der er beskrevet i aftalens artikel 1, og at bekræftelse af en overordnet embedsmand om, at oplysningerne er nødvendige, skal være tilstrækkeligt til at opfylde kravene i de nævnte bestemmelser.

Til § 4

Efter lovforslagets § 4 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer. Aftalen er optaget som bilag 4 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-12 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 8 og 12, i afsnit 2.2.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 13 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse på danske skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. For skattekrav fra Bermuda finder aftalen anvendelse på skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. april i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 4, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 14 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til § 5

Efter lovforslagets § 5 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Bermuda til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik. Aftalen er optaget som bilag 5 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-3 er gennemgået i afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 4 omhandler aftalens ikrafttræden. Aftalen træder i kraft den 30. dag efter, at den sidste af de to aftaleparter har underrettet den anden part om, at de fremgangsmåder, der er påkrævet efter den førstnævnte aftaleparts lovgivning, er overholdt. Herefter har aftalen virkning for skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i

kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 5, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 5 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til § 6

Efter lovforslagets § 6 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Bermuda om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste. Aftalen er optaget som bilag 6 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-4 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 10 og 14, i afsnit 2.4.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 5 omhandler aftalens ikrafttræden. Aftalen træder i kraft den 30. dag efter, at den sidste af de to aftaleparter har underrettet den anden part om, at betingelserne i henhold til dens lovgivning er overholdt. Herefter har aftalen virkning for skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 6, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 5, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 6 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Bermuda (jf. § 3 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til kapitel 3

Aftalerne mellem Danmark og De Britiske Jomfruer er indgået den 18. maj 2009 i København.

Til § 7

Efter lovforslagets § 7 bemyndiges regeringen til at tiltræde informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og Bermuda. Aftalen er optaget som bilag 7 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-14 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 1, 3, 11 og 15, i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 15 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Herefter træder aftalen umiddelbart

i kraft. Den finder for skattestraffesagers vedkommende anvendelse fra og med denne dag. For alle andre sager omfattet af aftalen finder denne anvendelse for så vidt angår skatteperioder, der begynder på eller efter denne dag.

Lovforslagets § 7, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft den dag, hvor den sidste aftalepart har modtaget underretning fra den anden part efter artikel 15 i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 16 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom til den anden part. Herefter ophører aftalen med at have virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder regnet fra datoen for modtagelsen af opsigelsen. Parterne vil dog stadig være bundet af fortrolighedsbestemmelsen i artikel 8 med hensyn til oplysninger, som er modtaget i medfør af aftalen.

Hvis aftalen opsiges, vil det tillige betyde, at de tre aftaler om undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer, undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik, og adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste betragtes som opsagt. Dette fremgår af de tre nævnte aftalers artikel om opsigelse, jf. bemærkningerne til § 8 (ad artikel 14), § 9 (ad artikel 5) og § 10 (ad artikel 6).

Til § 8

Efter lovforslagets § 8 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer. Aftalen er optaget som bilag 8 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-12 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 4 og 12, i afsnit 2.2.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 13 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når betingelserne i henhold til deres lovgivning er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter har aftalen virkning for skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer (jf. § 7 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 8, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 14 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer (jf. § 7 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til § 9

Efter lovforslagets § 9 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og De Britiske Jomfruøer til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik. Aftalen er optaget som bilag 9 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-3 er gennemgået i afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 4 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de

fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter har aftalen virkning for skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruer (jf. § 7 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 9, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 4, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 5 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruer (jf. § 7 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til § 10

Efter lovforslagets § 10 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og De Britiske Jomfruer om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste. Aftalen er optaget som bilag 10 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-4 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 6 og 14, i afsnit 2.4.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 5 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når betingelserne i henhold til deres lovgivning er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter har aftalen virkning for skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruer (jf. § 7 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 10, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 5, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 6 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Artiklens stk. 2 indeholder et vilkår om, at hvis aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og De Britiske Jomfruer (jf. § 7 i dette lovforslag) opsiges, vil denne aftale automatisk også være opsagt.

Til kapitel 4

Informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og Cayman Islands, jf. § 11, er indgået den 1. april 2009 i Stockholm. De tre øvrige aftaler, jf. §§ 12-14, er indgået den 17. juni 2009 i Paris.

Til § 11

Efter lovforslagets § 11 bemyndiges regeringen til at tiltræde informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og Cayman Islands. Aftalen er optaget som bilag 11 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-10 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 1, 3, 7 og 15, i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 11 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er gennemført. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen for skattestraffesagers vedkommende anvendelse fra og med denne dag for skatteperioder, der er begyndt den 1. januar 2004 eller senere, eller, hvor der ikke er nogen skatteperiode, på skattekrav, som er opstået den 1. januar 2004 eller senere. For alle andre sager omfattet af aftalen finder denne anvendelse på skatteperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter ikrafttrædelsesdatoen, eller, hvor der ikke er nogen skatteperiode, på skattekrav, som opstår på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter ikrafttrædelsesåret.

Lovforslagets § 11, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 11, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 12 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom til den anden part. Herefter ophører aftalen med at have virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for modtagelsen af opsigelsen. Parterne vil dog stadig være bundet af fortrolighedsbestemmelsen i artikel 8 med hensyn til oplysninger, som er modtaget i medfør af aftalen.

I modsætning til de fire øvrige informationsudvekslingsaftaler indeholder denne aftale ikke noget vilkår om, at de øvrige aftaler mellem Danmark og Cayman Islands betragtes som opsagt, hvis denne aftale opsiges. Dette vilkår er udeladt efter ønske fra Cayman Islands. Det bemærkes, at hvis Danmark på et senere tidspunkt måtte vurdere, at informationsudvekslingsaftalen ikke fungerer tilfredsstillende, kan såvel den som de tre øvrige aftaler opsiges efter den procedure, der er beskrevet deri, uden at Danmark skal angive nogen grund til opsigelsen.

Til § 12

Efter lovforslagets § 12 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Cayman Islands til undgåelse af dobbeltbeskatning af fysiske personer. Aftalen er optaget som bilag 12 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-12 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 4 og 8, i afsnit 2.2.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 13 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse på Cayman Islands fra denne dato og i Danmark på skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Cayman Islands (jf. § 11 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 12, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 13, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 14 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Til § 13

Efter lovforslagets § 13 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Cayman Islands til undgåelse af dobbeltbeskatning af foretagender, der driver skibe eller fly i international trafik. Aftalen er optaget som bilag 13 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-3 er gennemgået i afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 4 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse på skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Cayman Islands (jf. § 11 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 13, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 4, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 5 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Til § 14

Efter lovforslagets § 14 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Danmark og Cayman Islands om adgang til gensidige aftaleprocedurer i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders fortjeneste. Aftalen er optaget som bilag 14 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-4 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 6 og 10, i afsnit 2.4.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 5 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse med hensyn til kildeskatte på beløb, som er betalt eller bogført på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter den dag, hvor aftalen træder i kraft. Med hensyn til andre indkomstskatter finder aftalen anvendelse på skattekrav vedrørende skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft. Aftalen finder dog først anvendelse, når aftalen om udveksling af oplysninger mellem Danmark og Cayman Islands (jf. § 11 i dette lovforslag) har fået virkning.

Lovforslagets § 14, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 5, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 6 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning hensyn til kildeskatte på beløb, som er betalt eller bogført på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks månedersperioden, og med hensyn til andre indkomstskatter på skatter vedrørende skatteår, der begynder på eller efter 1. januar i det år, der følger efter udløbet af seks måneders perioden.

Til kapitel 5

Aftalerne mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene for så vidt angår De Nederlandske Antiller er indgået den 10. september 2009 i Paris.

Til § 15

Efter lovforslagets § 15, stk. 1, bemyndiges regeringen til at tiltræde informationsudvekslingsaftalen mellem Danmark og De Nederlandske Antiller. Aftalen er optaget som bilag 15 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-11 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i de aftaler, der er omhandlet i §§ 1, 3, 7 og 11, i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 12 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Aftalen finder også anvendelse på oplysninger, der er ældre end ikrafttrædelsesdatoen.

Lovforslagets § 15, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter artikel 12, stk. 1, i aftalen.

Herefter vil aftalen være gældende, indtil den eventuelt opsiges af en part. Aftalens artikel 13 omhandler sådan opsigelse. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom med et varsel på mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Aftalen kan dog tidligst bringes til ophør to år efter, at den er trådt i kraft. Efter opsigelse ophører aftalen med at have virkning fra 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor opsigelsen er afgivet. Parterne vil dog stadig være bundet af fortrolighedsbestemmelsen i artikel 8 med hensyn til oplysninger, som er modtaget i medfør af aftalen.

Hvis aftalen opsiges, vil det tillige betyde, at aftalen om fremme af økonomiske forbindelser betragtes som opsagt. Det fremgår af denne aftales artikel 9, stk. 2, jf. bemærkningerne til § 16 nedenfor.

Til § 16

Efter lovforslagets § 16, stk. 1, bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen til fremme af økonomiske forbindelser mellem Danmark og De Nederlandske Antiller. Aftalen er optaget som bilag 16 til lovforslaget. Dens bestemmelser i artikel 1-6 er gennemgået og sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i den aftale, der er omhandlet i § 2, i afsnit 2.5.1. i de almindelige bemærkninger. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre aftalens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Aftalens artikel 8 omhandler aftalens ikrafttræden. De to aftaleparter skal underrette hinanden, når de foranstaltninger, der er påkrævet efter deres lovgivning, er overholdt. Aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den seneste af disse underretninger er givet. Herefter finder aftalen anvendelse på indkomst optjent i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

Lovforslagets § 16, stk. 2, medfører således, at aftalen træder i kraft 30 dage efter, at den sidste aftalepart har givet den anden underretning efter aftalens artikel 8.

Herefter gælder aftalen ifølge artikel 7 i 10 år, medmindre den eventuelt opsiges af en part. De kompetente myndigheder kan aftale forlængelse af 10 årsperioden.

Artikel 9 omhandler opsigelse af aftalen. Hver aftalepart kan til enhver tid opsiges aftalen ved at give skriftlig meddelelse herom med et varsel på mindst seks måneder før udløbet af et kalenderår. Herefter ophører aftalen med at have virkning fra for skatteår og –perioder, der begynder efter udløbet af det kalenderår, hvori der er givet varsel om opsigelse.

Ifølge artikel 9, stk. 2, er aftalen et supplement til aftalen om udveksling af oplysninger vedrørende skatter, jf. lovforslagets § 15, og finder kun anvendelse, så længe den nævnte aftale finder anvendelse.

Til § 17

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 20. november 2009. Denne dato vil muliggøre, at aftalerne om udveksling af oplysninger med Aruba, Bermuda, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller kan træde i kraft og få virkning fra indkomståret 2010. Disse aftaler træder nemlig efter deres indhold i kraft henholdsvis den 30. dag og den første dag i den anden måned efter, at den sidste aftalepart har modtaget underretning fra den anden part om, at dens interne procedurer er overholdt. Ikrafttræden pr. 1. januar 2010 forudsætter således, at Danmarks underretning er modtaget senest den 1. december, respektive den 30. november 2009, hvilket er muligt, dersom underretningen afsendes på lovens ikrafttrædelsesdato den 20. november 2009. Det bemærkes dog, at ikrafttræden og virkning som beskrevet forudsætter, at den anden aftalepart forinden har underrettet Danmark om, at procedurerne der er overholdt.

Aftalen om udveksling af oplysninger med De Britiske Jomfruøer, jf. § 7, træder i modsætning til de øvrige i kraft umiddelbart ved modtagelsen af den seneste af de nævnte underretninger, hvorfor underretning den 20. november 2009 ikke er af tilsvarende afgørende betydning for anvendelsestidspunktet. Det foreslås imidlertid, at hele loven får samme ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 18

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Skattespørgsmål hører under det færøske hjemmestyrer og det grønlandske selvstyres kompetence, jf. § 2 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre og § 23, stk. 3, i lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, jf. § 4 i lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Skatteaftalerne mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Derimod har Færøerne og Grønland hver for sig indgået tilsvarende aftaler med henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller. Disse aftaler er indgået på samme tidspunkter og steder som Danmarks aftaler med de pågældende aftaleparter.